CITIȚI „DREPTATEA", TRIBUNĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI !

Director
PAUL LĂZĂRESCU

Redacția și Administrația
Calea Victoriei, Nr. 133, et. 2
Sector 1, cod 70179
B.C.R.S.M.B.
4510.50.11.06
Telefon : 50.41.25.
Telefax : 50.64.44

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — CREȘTIN ȘI DEMOCRAT

ANUL XXIII
(Seria a IV-a nr. 391)
4 pagini — 5 lei
VINERI
21 Iunie 1991

Foto : PETTER GHEORGHE

Caruselul minciunilor PÎNĂ CÎND?

În decembrie 1989 Petre Roman afirma în fața întregii națiuni că abia așteaptă să părăsească fotoliul de prim-ministru, în care se instalase, pentru a-și relua îndeletnicirea sa de dascăl.

Acum, la un an și jumătate după ce a luat frînele guvernării care a dus țara în prăpastie, este clar ca lumina zilei că Petre Roman a mințit. Nu-i pasă de ceea ce se întîmplă, îl interesează să păstreze puterea cît mai mult și cu orice preț.

A mințit înaintea campaniei electorale cînd prin politica economică deșănțată pe care a dus-o, a creat o falsă impresie de bunăstare.

A mințit atunci cînd a afirmat că va organiza alegeri libere. Știm cu toții cum au fost alegerile de la 20 mai 1990.

A mințit în timpul campaniei electorale cînd prin declarații lipsite de acoperire a promis o falsă protecție socială. Acum se vede că nu o poate asigura.

A mințit după alegeri, cînd, abandonînd programul pe care își bazase campania electorală abia încheiată, a prezentat națiunii un fals program de privatizare, sperînd că în acest fel va induce în eroare lumea liberă pentru a obține credit din străinătate și a-i atrage pe investitorii străini. Nu a reușit să obțină aproape nimic. A reușit doar să înglodeze țara în datorii.

A mințit atunci cînd a făcut așa-zisa primă liberalizare a prețurilor, în fapt o scumpire ordinară, dirijată, care nu avea nimic comun cu economia de piață liberă, prin care a căutat să acopere gravele erori ale politicii economice pe care a dus-o.

A mințit cînd a făcut a doua liberalizare a prețurilor, care de asemenea nu are nici o legătură cu economia de piață pe care pretinde că dorește să o „implementeze".

A mințit cînd a făcut așa-zisa remaniere a guvernului, de fapt o încercare eșuată de a schimba imaginea unui guvern nepopular și incapabil de a aduce revirimentul așteptat de toți.

A mințit din nou acum cîteva zile cînd a afirmat că guvernul său va organiza alegeri cu adevărat libere. Îl mai poate crede cineva ?

Minte de fiecare dată cînd face promisiuni că va rezolva gravele probleme economice ridicate de un sindicat sau altul, ale unei întreprinderi sau categorii sociale sau ale alteia. Fiecare promisiune a sa de rezolvare a unor probleme și fiecare soluție pe care o adoptă nu face decît să agraveze situația în care ne aflăm.

Acum, pentru a-și salva fotoliul de prim-ministru, face din nou promisiuni, dar pregătește o a treia „liberalizare" a prețurilor mai severă decît cele de pînă acum, prin care va lua cu două mîini ceea ce promite sau dă acum cu o mînă.

În Occident nimeni nu-i mai acordă nici o încredere, cu excepția, poate, a lui François Mitterrand. Dar și acesta nu poate să-i dea decît vorbe și promisiuni. Practic nimic altceva.

Fiecare zi în plus de supraviețuire a guvernului Petre Roman nu face decît să ipotecheze și mai grav viitorul țării, să facă și mai grele și dureroase eforturile care vor trebui făcute pentru a îndrepta dezastrul pe care acest guvern îl va lăsa în urma sa atunci cînd nu va mai fi. Sperăm că ziua cînd nu va mai fi este foarte aproape. Dar această speranță poate deveni realitate numai prin noi. Prin unitatea, hotărîrea și fermitatea noastră.

ȘERBAN SĂNDULESCU

PORNIȚI ÎNAINTE, TOVARĂȘI !

Despre actuala putere și oamenii ei s-a scris și se va mai scrie. Acea parte a presei pe care președintele, primul-ministru, speakerii celor două camere ale parlamentului și alți emanați o ceartă cu degetul a indignare și suficiență, au încercat să arate opiniei publice românești pericolul care ne pîndește : cei de mai sus au fost, sînt și vor muri, fie de bătrînețe, fie din alte pricini, comuniști. Crezînd cu o naivitate vinovată în afirmațiile politologului de origine română Silviu Brucan, falnic bărbat, inocent și profesor, că ceea ce numim comunism e terminat am trecut peste această Golgotă românească și nu numai, necontinuînd ideea revoluției române : Jos comunismul ! Încercările tovarășilor de a ne demonstra că sîngele tinerilor a fost adus jertfă doar pe altarul urii împotriva ceaușeștilor e o gogoriță în care nici analfabeții nu cred, mai ales că noi nu mai avem astfel de păsări rare. Că cei amintiți s-au confundat cu comunismul, e o chestiune pe care nu-i cazul s-o dezbatem acum și aici. Aceeași contopire s-a întîmplat în toate țările comuniste. Trecînd peste aceasta, vom încerca să punctăm cîteva momente esențiale ale devenirii noastre. O zi e bine să n-o uităm. Mi-aș permite s-o numesc crucială în consolidarea comunismului în țara noastră. 12 ianuarie 1990.

VASILE MORAR

(Continuare în pag. a 2-a)

O săptămînă grea

Prin urmare dl. Roman a fost nevoit să-și amîne voiajul în Franța, anunțat din vreme anume pentru a ne arăta că, dacă sîntem cuminți, primul ministru va face și va drege. Și mai ales se va bucura de favorurile unui occident pe care îl vrea cînd se găsește pe-acolo și-l discreditează acasă prin parlamentarii FSN și „falițîi" săi. În țară, dl. Roman nu prea mai e lăudat. Și pare-se că nici nu o mai dorește. Primul ministru român face din ce în ce mai obstinat figură de om neînțeles. Astfel că în discuțiile cu partidele din Convenția pentru democrație s-a manifestat cu rigiditate, iar în discuțiile cu formațiunile colaboraționiste s-a arătat chiar prea conciliant. În așa măsură că și-a iritat și o parte din sprijinitorii partidului de casă. Toate astea concomitent cu o verificată metodă diversionistă, într-un ultim efort de a mai trage o dată pe sfoară populația României. Prin parlamentarul de Mehedinți dl. Dedu, și cu sprijinul discret al televiziunii care a ales tocmai acel discurs, guvernul s-a adresat ceferiștilor îndemnîndu-i „la rațiune". Mai apoi prin diverși funcționari s-au exercitat presiuni, amenințări, precizări, și mai ales s-a încercat discreditarea sindicatului, aducîndu-ni-se pe ecrane lideri fantomatici, disidenți, pe semne cu „voie de la poliție". Dl. senator Văcaru și-a azvîrlit sulițele otrăvite împotriva Alianței Civice exact în maniera în care mai anul trecut, doar, se căuta, și parțial se reușea, izolarea partidelor democratice de opoziție. Răgușitul senator Vulpescu a fost iarăși „selectat" de televiziune în aceeași chestiune. Cît privește retorica sa referitoare la fracțiunile create în sînul diverselor formații politice, ea

VIOREL ȘTIRBU

(Continuare în pag. a 2-a)

TELEX „DREPTATEA"

SALARIALĂ

Parlamentarii au rămas săraci, ultimii din economie în privința salarizării. Drept pentru care, degrabă au purces la corelarea salariilor cu prețurile actuale. Senatorii și deputații vor fi asimilați cu secretarii de stat, președinții celor două camere ale parlamentului vor avea lefuri corespunzătoare celei a primului ministru, vicepreședinții — miniștrilor de stat, secretarii, chestorii și președinții comisiilor permanente — miniștrilor, iar vicepreședinții și secretarii comisiilor permanente vor primi veniturile cuvenite miniștrilor, cu o diminuare de 4,57 la sută. Indemnizația de participare la ședințe s-a dublat și ea, odată cu diurna.

CULTURĂ

Ministerul Culturii va înainta parlamentului proiectul Legii privind monumentele istorice. Dintre evenimentele culturale ale acestei luni, menționăm Colocviul național al traducătorilor și editorilor de literatură română ce se desfășoară la Sinaia între 20—29 iunie și Simpozionul „S.O.S. Sighișoara" care a avut loc între 17—19 iunie. Informațiile prezentate provin de la dl. Mihnea Constantinescu devenit pentru scurtă vreme purtătorul de cuvînt al ministrului Pleșu.

FOLCLOR

Primele premii ale Festivalului internațional de folclor al tineretului și studenților desfășurat între 10—16 iunie la Costinești au fost decernate următoarelor ansambluri : Premiul I — „Transilvania" din Cluj, premiul II — Ansamblul folcloric studențesc din Institutul de medicină din Chișinău" și premiul III — „Voruta" din Vilnius, Lituania. Au mai fost acordate și alte premii speciale.

AMÎNARE

Datorită problemelor interne a fost amînată vizita dlui Petre Roman la Salonul

aeronautic de la Paris, ratîndu-se astfel intîlnirea cu noul prim ministru al Franței și cine știe...

DECIZIE

Prin decizia guvernului nr. 202/17 iunie, în funcția de secretar de stat la Departamentul industriei metalurgice a fost numit dl. Dimitriu Sorin Petre, în vîrstă de 46 de ani. Numele recentului membru al executivului pus pe liber este Alexandru Georgescu.

SESIUNE

În ziua de 24 iunie, la Ateneul Român va avea loc Sesiunea științifică omagială, organizată cu prilejul comemorării a 100 de ani de la încetarea din viață a marelui om de stat Mihail Kogălniceanu.

MITING

Liga Română a Veteranilor de Război organizează în ziua de 27 iunie, la orele 10 a.m. un miting, în Piața Palatului din București.

ÎNSEMNE

La un an și jumătate de la Revoluția anticomunistă din România, după ce sub presiunea masivă populară s-au demolat unele statui și însemne ce reprezentau trecutul negru comunist, ne nedumerește și uimește că pe întregul edificiu exterior și interior al „casei scînteii" au rămas însemnele „secera și ciocanul" și nu există nici un indiciu de dispariție a acestora, iar unele cadre militare (inclusiv de „miliție") mai poartă la chipiu vechea stemă.

Ce se vrea sau ce NU se vrea cu aceasta ?

Miting PNȚ-CD la Sibiu

Comitetul județean P.N.Ț.-C.D. Sibiu organizează duminică, 23 iunie, ora 10, în Sala Casei de Cultură a Sindicatelor, un miting la care vor lua cuvîntul dl. Corneliu Coposu, președintele P.N.Ț.-C.D. și alți membri ai conducerii partidului nostru.

Sînt invitați să participe membrii și simpatizanții P.N.Ț.-C.D. și toți cei care luptă pentru democrație, libertate și dreptate socială.

Deoarece în timpul cuvîntărilor Televiziunea Română va face înregistrări, rugăm pe cei ce doresc să participe să respecte ora de începere.

Conjurații prietenoase

(CON)ȘTIINȚA DE SINE A MIZERIEI

Tigrul care se naște cu blana albă este victima unei aberații genetice și se întîlnește foarte rar. De aceea, el e și foarte scump, valoarea sa fiind estimată la 60 000 de dolari.

Renumitul circ german „Krone" posedă în menajeria sa 10 astfel de exemplare. E ceva. Și nu puțin...

În fine, treaba lor. Să fie la ei și tigri albi, și bunăstare, și „Radeberger".

La noi, e cu totul altceva. Circul românesc — cu reprezentații non-stop ; din iarnă pînă-n vară, cu cuvinte de ocară — este unul cu totul original, la fel ca și tipul de democrație la care, vrem-nu vrem, participăm cu toții, de ne sar ochii din cap.

La noi, e cu totul altceva. E cald, e vară, gunoaiele și resturile de la restaurantul „Minion" zac în față, chiar în stradă, chiar în centrul Bucureștiului, chiar în inima democrației noastre.

La noi nu găsești pe stradă o țîșnitoare măcar, ca să-ți potolești setea pe arșiță. Și atunci, dai fuguța înăuntrul vreunei confrerii româno-otomane și cumperi lemon juice cu 175 de lei. Cam mult ne costă pe noi setea !

La noi, nu mai știu care sindicate se jură pe barba mizeriei și a pericolului de șomaj că mîine sau poimîine ies în stradă, ca, peste nici două zile, să anunțe sobru că, deoarece Guvernul le-a satisfăcut cererile, trebuie să anuleze greva. Apoi, după o lună, o iau de la capăt. Și uite așa, șoricelul nu ajunge niciodată la bucățica de brînză promisă. Iar în spatele ușilor, la care nu vom mai ajunge niciodată, de la Palatul Victoria, cineva își freacă palmele și face așa : „hi, hi, hi".

La noi, aici, în Balcani, totul e bine. De pildă, la grădina zoologică din Călărași, — anunță Rompres — șase ouă de lebădă neagră au fost clocite de lebădoi, întrucît lebăda, avînd sindromul lui Sue Ellen, s-a aruncat într-un canal.

Să fie clar, la noi nu e ca la nemți. La noi e ca la nimeni. Noi trăim în format mic, din ceea ce-am agonisit atîta amar de vreme sub unghii.

Cît despre tigrul alb, în valoare de 60 000 de dolari, să fie la ei. Și tigri albi, și bunăstare, și „Radeberger".

La noi e altceva.

FLORIN TOMA

Constituția sub lupă

Libertatea cultelor

Una din zonele cele mai importante ale libertății de conștiință este libertatea religioasă. De această libertate se leagă în mod indisolubil dreptul de practicare a cultului.

Lucrările comisiei constituționale a Parlamentului consacră acestui domeniu al vieții spirituale „teza nr. 8" a cap. II din titlul II. Prevederile acestei „teze" repară crima făcută de dictatura atee și demolatoare nu numai de credință și de locașuri sfinte, dar și de moralitate.

Textul propus prevede deplina libertate a credințelor religioase și interdicția îngrădirii ei sub indiferent ce formă. Autonomia bisericilor este asigurată prin garanția funcționării lor conform statutelor proprii. Statul are chiar obligația de a sprijini activitatea cultelor, prin legi speciale. Singura stavilă pusă în calea libertății religioase este prevederea ca statutele cultelor să nu vină în contradicție cu ordinea publică, cu siguranța națională și cu bunele moravuri. Departe de a constitui o piedică în exercitarea drepturilor care derivă din libertatea religioasă, această restricție constituie dimpotrivă o garanție necesară, care delimitează dreptul de abuzul de drept.

Deosebit de importantă este prevederea ultimului alineat : „Manifestarea libertății de conștiință este permisă numai într-un climat de toleranță și respect reciproc". Prevederea constituie o foarte necesară garanție împotriva unor tendințe exclusiviste și totalitare, ea asigurînd libertatea necesară tuturor cultelor, într-o țară cu o puternică majoritate creștin-ortodoxă, dar cu o multitudine de alte culte religioase. Această normă garantează libera dezvoltare a tuturor cultelor, iar după ea trebuie să se conducă atît laicii cît și reprezentanții cultelor.

Am subliniat importanța acestei prevederi deoarece asistăm tocmai acum, cînd Parlamentul se află în pline dezbateri constituționale, la manifestări de intoleranță religioasă tocmai din partea unor prelați ortodocși, adică tocmai din partea celor care trebuie nu numai să practice toleranța și respectul pentru semeni, regulă de bază a moralei creștine, ci care trebuie să le propovăduiască ei înșiși în rîndurile credincioșilor. Căci ce sunt altceva — decît manifestări de intoleranță religioasă — ostilitatea cu care este privită biserica greco-catolică sau apelul făcut chiar în Parlament de un prelat, prin care s-a cerut în mod vehement interzicerea activității unor predicatori ?

Revenind la „tezele" constituționale, există un domeniu pe care acestea nu îl reglementează în mod satisfăcător. Ne referim la penultimul alineat al „tezei", care prevede : „Părinții sau tutorii legali au dreptul de a asigura educația morală și religioasă a copiilor minori a căror răspundere le revine".

Fără îndoială că un asemenea drept nu poate fi contestat nimănui. Pentru asigurarea lui nici nu era necesară o prevedere constituțională anume, acest drept fiind cuprins în sfera mai largă a libertății de conștiință. Întrebările care se pun sunt însă altele. Este

Av. RĂSVAN DOBRESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Marginalii la afacerea „Oltcit" (II)

● Un raport fără efecte ● Hoții promovați ● Zicala cu năravul.

Istoria abuzurilor de la Oltcit își are sorgintea în sistemul relațiilor și intereselor de tip mafiotic al dictaturii comunisto-ceaușiste. Greutățile materiale cît și degradarea morală i-au împins pe unii salariați ai acestei unități la gesturi care se înscriu în sfera penalului. Vinovăția apasă însă mai greu pe umerii celor cu funcții de conducere a căror misiune era și este să vegheze la bunul mers al activității de aici.

Astfel, pe data de 21 decembrie 1987, fosta Curte Superioară de Control Financiar a elaborat un raport „asupra modului de stabilire și plată a retribuțiilor personalului român de la Societatea mixtă Oltcit".

În urma acestui control a fost stabilită „o diferență de 45 177,6 mii lei între suma retribuțiilor plătite în raport cu gradul de realizare a programelor interne și suma retribuțiilor cuvenite, potrivit legii, în raport cu producția prevăzută în planul național unic".

La punctul 6 raportul în discuție propune următoarele sancțiuni pentru cadrele de conducere ale Societății mixte Oltcit : „Să fie schimbați din funcțiile de conducere și trecuți în funcții de execuție : Duchi Iosif — director financiar ; Zgonea Aurora — șef Serviciu Organizare ; Surugiu Ion — director comercial ; ing. Tănăsescu Liviu — director adjunct tehnic ; ing. Andrei Silvian — inginer șef de fabricație, să fie retrogradat pe timp de trei luni cu reducerea corespunzătoare a retribuției și a indemnizației de conducere".

Concluziile acestui raport nu au produs niciodată efecte din rațiuni superioare... de partid și de stat. Personajele ce urmau a fi destituite erau angrenate într-un fel sau altul în structura mafiotică a defunctului p.c.r. Astăzi, în anul de grație 1991, situația lor se prezintă astfel :

— Duchi Iosif — președinte al unei bănci particulare în cooperație ;

— Zgonea Aurora — lucrează la serviciul Import-Export ;

— Tănăsescu Liviu — director general al Oltcit S.A. ;

— Surugiu Ion — șef al Serviciului Import-Export.

Nu putem înțelege rațiunile care au stat la baza acestor promovări, mai ales că ele au intervenit ulterior revoluției din decembrie 1989. Năravurile, conform zicalei populare, rămîn aceleași. O dovadă peremptorie în acest sens o constituie și implicarea lui Surugiu Ion, alături de alte cinci persoane, într-un prejudiciu în valoare de 585 401 lei cauzat Oltcitului. Concret, iată despre ce este vorba. În urma efectuării inventarierilor prin sondaj și a predării gestiunii, organele C.F.I. au înregistrat o pagubă inițială de 780 845 lei. Cazul a fost remis Procuraturii județene care, prin ordonanță, a reținut suma de 585 401 lei cît și răspunderea următoarelor persoane (conform art. 30 lit. b, c, e din Legea nr. 22/1969) : Marega Laviniu, Surugiu Ion, Dascălu Constantin, Dobre Neguța, Steflea Alexandru, Mihalțu Iulian.

Dosarul nu a ajuns încă în fața instanței de judecată. Nu cunoaștem motivul, dar cunoaștem două „amănunte" și anume : președintele Judecătoriei municipiului Craiova, Furtună Constantin, fost activist U.T.C. este ginerele șefului Serviciului Comercial, Hîrzoiu Grigore. Iar președintele Tribunalului județean Dolj, Tănăsescu Valentin, fost secretar p.c.r. al organizației de bază din Tribunalul județean Dolj este nepotul actualului director general al Oltcit-ului, Tănăsescu Liviu.

LUCIAN TUDORANCEA

(va urma)

DREPTATEA TINERILOR ROMÂNIEI

(Pagina a 3-a)

APEL

Partidul Național Țărănesc Creștin și Democrat, constant în realizarea țelurilor care au scop redresarea morală, socială și politică a poporului român — așa cum a dovedit-o în întreaga sa existență, a hotărît ca PRIMUL CONGRES după Revoluția din Decembrie 1989 să se țină în ultimele zile ale lunii septembrie a.c. în București.

Apelăm la toți membrii P.N.Ț.-C.D., cît și la toți cetățenii care își pun nădejdea în noi, să contribuie la crearea fondului necesar pregătirii acestui congres. Facem acest apel deoarece este cunoscut faptul că P.N.Ț.-C.D. a avut de suferit pierderi importante în urma distrugerilor bunurilor și sustragerii sumelor lichide posedate în zilele de 13—15 iunie 1990.

În acest scop ne veți ajuta la redactarea istoriei partidului nostru, a programelor sale politice, a statutului, cît și la tipărirea principiilor pe care IULIU MANIU le-a enunțat pentru a fi respectate de națiunea română ca să poată supraviețui.

Mulțumind anticipat celor ce vor da curs apelului nostru adresat conștiințelor tuturor categoriilor de cetățeni, vă rugăm ca sumele oferite să fie depuse în contul Partidului Național Țărănesc Creștin și Democrat nr. 45.10.21.70 Banca Comercială — Sucursala Municipiului București, fie prin C.E.C. sau direct la casieria centrală din bd. Carol nr. 34, București.

Sumele în valută se pot depune în contul Banca Română de Comerț Exterior nr. 472.137.6300/2.

**PREȘEDINTELE PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN și DEMOCRAT
CORNELIU COPOSU**

Profesorul Virgil Veniamin

Printre personalităţile marcante ale Partidului Naţional Ţărănesc — Creştin şi Democrat se remarcă figura profesorului universitar Virgil Veniamin, titular al catedrei de Filosofia Dreptului la Facultatea de Drept din Bucureşti. Activitatea sa didactică a rămas posterităţii în multiple studii de drept, de economie politică, de filosofia dreptului şi filosofia politică.

Apreciat de mari profesori ca : G. Ripert, Giorgio del Vecchio, Le Fur, şi Mircea Djuvara, a fost considerat unanim ca profesor de mare valoare de către corpul profesoral al Universităţii din Bucureşti.

Activitatea sa de avocat este apreciată la maximă valoare, fiind solicitat în cele mai mari procese ale vremii şi consultat de instanţele superioare ale tribunalului.

A pledat în diverse procese politice : procesul Ion Mihalache pentru invalidarea candidaturii sale în alegerile din 1946, procesele foştilor miniştri antonescieni, profesor Fintescu şi profesor Netta, iar la cererea lui Iuliu Maniu şi în procesele antifasciste în perioada 1942—1944.

Ca om politic, în ţară şi-a desfăşurat activitatea sa ca membru al Partidului Naţional Ţărănesc în cadrul căruia a fost şef al organizaţiei din Bacău, candidat la alegerile legislative din 1946, secretar general adjunct în 1946.

În iulie 1947, pretextînd un complot, guvernul român de atunci decide dizolvarea Partidului Naţional Ţărănesc şi arestarea întregii conduceri a partidului, profesorul Virgil Veniamin a fost condamnat politic la 25 ani închisoare, însă a reuşit să evadeze din lagărul comunismului trecînd graniţa.

Activitatea politică exercitată în exil — la Paris — s-a desfăşurat la Centre National de la Recherche Scientifique. A ţinut cursuri şi conferinţe la diverse universităţi din Franţa şi din alte state. În 1961 a fost ales preşedinte al Fundaţiei Universitare Carol I de la Paris ; în 1969 a fost ales preşedinte al Asociaţiei Naţiunilor Captive care cuprindea pe toţi refugiaţii din ţările din estul Europei ; în 1970 este ales vicepreşedinte al Ligii Internaţionale a Drepturilor Omului, fiind deputat în Consiliul European ; în 1980 este ales decan de onoare al Facultăţii de Drept din Bruxelles. Între anii 1960—1973 a fost directorul ziarului „La Nation Roumaine", iar între anii 1955—1970 a fost unul dintre animatorii Asociaţiei „Le Mouvemment Européen".

A combătut filosofia comunismului cu deosebită competenţă avînd răsunet în toate publicaţiile vremii.

Împotriva sa a fost lansată o campanie de calomnii cu ajutorul unui jurnal românesc de scandal ce apărea la Paris. Aceste calomnii au făcut obiectul unor procese, iar hotărîrile judecătoreşti ale instanţelor pariziene i-au condamnat pe calomniatori, obligîndu-i să dezmintă alegaţiunile dovedite mincinoase.

Profesorul Veniamin, profund afectat, cu nemărginită tristeţe şi dezamăgire, a considerat că nu mai este de demnitatea sa să mai continue activităţile sale în cadrul exilaţilor români şi s-a retras din viaţa politică, renunţînd la toate demnităţile şi onorurile cu care a fost distins.

Este impresionantă scrisoarea Majestăţii Sale Regele Mihai I al Românilor în care, asigurîndu-l de totala sa încredere, l-a solicitat să rămînă în fruntea Institutului Universitar Carol I de la Paris, să continue în viitor cu aceeaşi competenţă, perseverenţă şi devotament activitatea consacrată intereselor vitale ale poporului român redus la sclavie în propria sa ţară.

Virgil Veniamin a continuat activitatea sa de conferenţiar, combătînd cu aceeaşi vehemenţă comunismul. Ultima sa scrisoare mă anunţa din Turcia că a fost invitat la Universitatea din Ankara. În preajma Anului Nou 1983 a decedat.

Partidul Naţional Ţărănesc-Creştin şi Democrat îi aduce şi pe această cale prinosul de recunoştinţă pentru munca sa depusă spre a realiza idealurile româneşti.

MIRCEA IONESCU

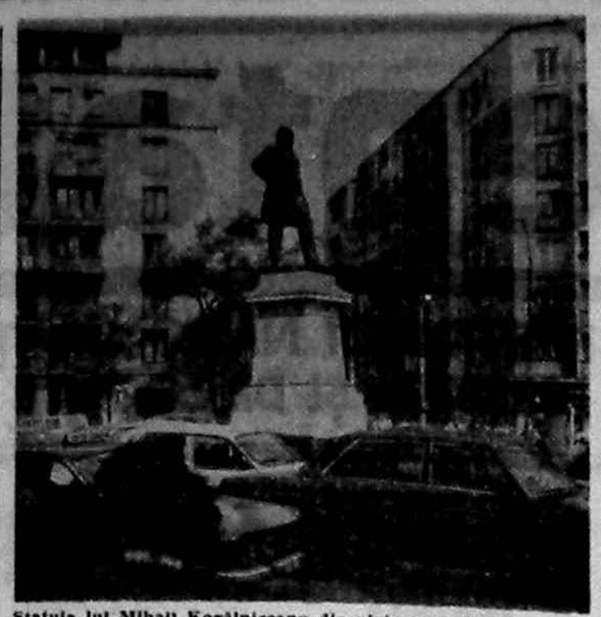

Statuia lui Mihail Kogălniceanu din piaţa cu acelaşi nume din Capitală.

Şcoala naţională

Între neputinţă şi demagogie

Anteproiectul „Legii învăţămîntului preuniversitar" elaborat cu mare discreţie (unii parlamentari au afirmat public faptul că s-a lucrat la Parlament de către o comisie, dar a dispărut şi a... reapărut gata formulat) a provocat o violentă reacţie de respingere din partea multor cadre didactice. Presa a consemnat, e drept cu zgîrcenie unele luări de poziţie, la Ministerul Învăţămîntului fiind înaintate probabil multe amendamente. Nu se ştie însă dacă există şi o comisie autorizată (alta decît cea care a elaborat proiectul) care să le preia, precum şi cît de dispusă e actuala conducere a Direcţiei învăţămîntului preuniversitar (DIP) să renunţe la structura sa de fond.

Legea în cauză a fost elaborată în cel mai pur stil ceauşist invitînd pe cei interesaţi să contribuie ulterior (de ce nu anterior ?) cu observaţii.

Articolele de fond din „Tribuna Învăţămîntului", ale d-lui Sorin Cristea, şeful învăţămîntului preuniversitar, care ne recomandă cu insistenţă să le citim, (ca şi cum noi am citi numai o anumită parte a presei), precum şi luările sale de cuvînt cu diverse ocazii arată însă că actuala conducere a DIP nu vrea să renunţe la „modelul pedagogic" pe care-l propune Legea învăţămîntului preuniversitar.

Dl. Sorin Cristea a încercat pe data de 7 mai 1991 la Colegiul Sf. Sava, într-o şedinţă cu directorii şi inspectorii din Bucureşti să obţină un eventual acord.

Anteproiectul a fost respins în... consens de toţi vorbitorii, de la simplul profesor la inspectorul general, adjunctul ISMB, Nicolae I. Nicolae.

Conferinţa de presă a M.I.St. care trebuia să aibă loc pe marginea legii respective s-a amînat sine die.

Iată însă că în „Tribuna învăţămîntului" nr. 18/3 mai 1991 în articolul intitulat „Reformă şi moralitate", dl. Sorin Cristea, după ce descrie cu tristeţe şi indignare că multe cadre didactice au respins proiectul, afirmă că „ieşirea în teren, în cîteva judeţe, contactele cu oamenii de la catedră ne-au oferit o cu totul altă imagine, mai deschisă, la ideea reformei". Deci se deduce uşor că acea anumită parte a cadrelor didactice ar fi din... Bucureşti, restul judeţelor (numite totuşi unele) ar fi aprobat proiectul. Atîta timp cît dl. Sorin Cristea nu nominalizează şi judeţele precum şi cîteva nume ale profesorilor care l-au susţinut, nu sîntem obligaţi să-l credem, mai ales că, din sursele noastre, noi am aflat contrariul.

Nu vrem să discutăm mai departe moralitatea pe care-o solicită dascălilor dl. Sorin Cristea (atunci cînd acestia dezbat Legea învăţămîntului), dar îi cerem ca în această spinoasă discuţie să evite... demagogia (vezi formulări de tipul : „democraţia directă", „democraţia reprezentativă" „drumul de la reformă la realitate trece printr-o anume moralitate a „cuvîntului bine gîndit" etc., etc.) şi să ia în considerare cu multă atenţie opiniile unor oameni **care au experienţă şi rezultate valoroase la catedră.**

Apelul insistent pe care acestia îl face la o tradiţie românească a şcolii nu este nici demagogie şi nici intenţie (imoralitate).

Să vedem care sînt noutăţile aduse de anteproiectul Legii învăţămîntului preuniversitar. Ele sînt trei : **se prevede înfiinţarea unei clase pregătitoare, prelungirea ciclului gimnazial pînă în clasa a IX-a şi taxe şcolare la liceu.** Cele trei „inovaţii" ating în mod grav două principii specifice învăţămîntului românesc : gratuitatea şi accesul tuturor copiilor la toate formele de învăţămînt, principii obţinute cu greu de slujitorii şcolii de la Gheorghe Sincai la Mihai Sora.

Un rol deosebit l-a avut corpul didactic. Dest supus la marginalizare şi umilinte de tot felul, acesta şi-a făcut datoria. Nu în ultimul rînd trebuie amintit rolul părinţilor care au văzut în şcoală binele, adevărul şi frumosul. Ne propunem în articolele următoare să discutăm pe larg cele trei inovaţii cu implicaţiile pe care le vor avea în societatea românească.

GH. I. RĂDULESCU

P.S. Legile învăţămîntului sînt în discuţie, dar unele prevederi ale lor încep să se aplice. După ce s-a încercat desfiinţarea şcolilor normale (ulterior revenindu-se asupra hotărîrii) în „Tribuna învăţămîntului" nr. 18/13 mai 1991 se anunţă printr-un comunicat faptul că se vor înfiinţa colegii, chiar din acest an. Şcolile particulare nu s-au putut înfiinţa legal în 1990, pentru că nu există... lege. Sau comunicatul... bate legea ? Vom reveni cu amănunte.

„Primadona assoluta" a viorii

Am ales ca titlu al acestui articol o afirmaţie extrasă dintr-un comentariu de specialitate apărut în paginile reputatei *Neue Zeitschrift für Musik* — Noua revistă pentru muzică. Şi pentru publicul românesc, Jenny Abel este un nume cunoscut şi apreciat. Cu puţin timp în urmă, cu ocazia vizitei pe care această „Paganini a secolului XX" — de astă dată am citat din paginile publicaţiei *Frankfurter Allgemeine Zeitung !* — a făcut-o în România — i-am solicitat un interviu. Şi, desigur, prima întrebare s-a referit la începuturile unei astfel de cariere de excepţie.

J.A. : — Am început studiul viorii la doi ani. La şase ani am avut o vioară jumătate iar la 7 ani cîntam deja pe un instrument obişnuit, o vioară întreagă, de adult. La 8 ani am debutat pe scenă (Mozart, Bach). Am studiat cu Ulrich Koch, elev al lui Carl Flesch. În cariera mea au jucat un mare rol Max Rostal, cu care am studiat mai mulţi ani la Köln şi apoi, Henryk Szering care mi-a netezit asperităţile începutului de drum. Am cîntat şi cînt mult în mai toate ţările lumii, numai în Africa nu am ajuns încă...

C.S. : — Violonista Jenny Abel este şi profesoara Jenny Abel ?

J.A. : — Nu tocmai. În clipa în care am ajuns să fiu cunoscută mi s-au solicitat — şi e normal să fie aşa — „cursuri de măiestrie". Am susţinut astfel de cursuri la universităţi americane... În ultimul timp, anual, organizez cursuri de măiestrie, timp de cîteva săptămîni, în Germania, în cadrul cunoscutelor Mosel Festwochen. Participarea este internaţională. Acum un an am avut şi două studente din România, pe violonistele Mălina Dandara şi Irina Mureşanu, însoţite de către pianista corepetitoare Orşolia Coreh. Am colaborat foarte bine cu aceste trei muziciene de excepţie.

C.S. : — Repertoriul contemporan predomină în programele de recital susţinute de către violonista Jenny Abel ?

J.A. : — Nu, în nici un caz ! Dar sînt atît de rari interpreţii care abordează partituri contemporane încît, în clipa în care o fac, sînt automat „etichetaţi"! Nu, nu mă preocupă creaţia muzicală contemporană în mod deosebit. Dar, nu o ignor. Cînt tot, absolut tot, Muzica începe cu Bach şi se termină cu un compozitor ce trăieşte alături de mine. Ceea ce, îndeobşte, se consideră încă „modern" — Berg, Bartok, Respighi, Webern, Schönberg... sînt deja partituri „clasice" ale secolului nostru. Le-am cîntat şi le cînt cu mare plăcere. Mulţi dintre compozitorii de astăzi îmi dedică lucrări — să-i amintesc doar pe Hanz Werner Henze care mi-a dedicat una dintre cele mai importante lucrări ale sale, *Sonata pentru vioară solo.*

C.S. : — Aveţi o discografie extrem de bogată...

J.A. : — Da, am foarte multe discuri cu nenumărate piese aparţinînd celor mai diverse stiluri şi epoci creatoare. În curînd va apărea un compact-disc Berg-Respighi, — rod al colaborării mele cu Filarmonica Moldova din Iaşi şi cu dirijorul Horia Andreescu. Înregistrarea a apărut deja pe un disc ELECTRECORD şi casa de discuri BAYERN RECORDS cu care colaborez s-a hotărît să o cumpere pentru un compact-disc. Pe CD-urile pe care le-am realizat pînă acum — este vorba de o serie ce cuprinde lucrări pentru vioară de „ieri" şi de „azi", am alăturat mereu o lucrare clasică şi una contemporană. Seria se numeşte *Bach şi...* Fiecare disc cuprinde o lucrare solo de Bach şi apoi o lucrare a secolului XX. Pe ultimul CD, alături de Bach voi înregistra Prokofiev — ne aflăm deja în anul jubiliar PROKOFIEV !

Actualitatea muzicală

C.S. : Sînteţi pentru a patra oară în România. Cu ce ocazie de astă dată ?

J.A. : Am avut un foarte frumos program de turneu dar, din motive de sănătate, a trebuit să renunţ la cîteva concerte. Astfel, s-au pierdut recitalurile de la Bucureşti şi Oradea. Am cîntat în schimb la Timişoara, în cadrul unui foarte frumos festival muzical, „dublul" de Bach — alături de Mălina Dandara şi Brahms... Am cîntat şi la Iaşi şi la Bacău şi la Braşov, fie acelaşi Concert de Brahms, fie Concertul nr. 2 de Prokofiev. Am colaborat foarte bine atît cu orchestrele cît şi cu dirijorii, la Bacău cu Dominic Dejeau din Haiti — şi, din păcate nu cu dl. Bălan pe care îl cunosc şi îl apreciez, la Iaşi, cu Ion Costin, un foarte bun dirijor, un foarte bun muzician, la Braşov, cu Samuel Muni din Philadelphia şi la Timişoara, desigur cu Remus Georgescu.

C.S. : — Cînd veţi reveni la Bucureşti ?

J.A. : Curînd, foarte curînd, în toamnă, cînd am fost invitată să susţin un recital în cadrul Festivalului GEORGE ENESCU. Se pare că data va fi 14 septembrie şi voi fi acompaniată de către pianistul Roberto Szidon.

CRISTINA SÂRBU

CALITATEA SERVICIILOR

Sub acest titlu a apărut primul volum dintr-un ciclu de patru, editat de Oficiul de Stat pentru Calitate. Colecţia propune, printr-o serie de comentarii şi traduceri, familiarizarea populaţiei cu multitudinea de concepte şi practici interne şi internaţionale, în domeniul prestării serviciilor către cetăţeni şi în cel al îmbunătăţirii calităţii produselor. Competenţa semnatarilor atestă, dacă mai era nevoie, profesionalismul autorilor : **Veronel Antonescu**, director general al O.S.C. şi **Ion Nicolae** — inspector la aceeaşi instituţie.

În pregătire, împreună cu Departamentul Turismului şi cu Societatea Comercială Bucureşti, celelalte trei volume vor viza alte aspecte ale problematicii numită calitate. Motivaţia pentru aceste aspiraţii este justificată de însăşi viaţa noastră de zi cu zi, care nu poate decurge normal fără o producţie adecvată de bunuri materiale şi servicii. Calitatea influenţează pregnant nivelul de trai al tuturor locuitorilor planetei. Cuvînt de ordine numărul unu, calitatea produselor şi serviciilor are implicaţii directe asupra existenţei umane. Oricine cumpără un produs, de fapt nu cumpără produsul în sine, ci serviciul pe care acesta îl poate furniza. Fiabilitatea lor trebuie să înregistreze o schimbare radicală, în noile condiţii politice şi economice ale ţării noastre.

Poate unul dintre cele mai importante capitole este acela al principiilor relaţiilor dintre furnizori şi beneficiari. În număr de zece, aceste direcţii oferă cititorilor şi specialiştilor interesaţi un ghid permanent pentru activitatea lor profesională şi pentru tranzacţiile comerciale, contribuind, în acest mod, la raţionalizarea schimburilor economice, la stimularea şi prosperitatea fiecărui agent economic. Le prezentăm în continuare :

1. **Atît beneficiarul, cît şi furnizorul poartă întreaga răspundere pentru aplicarea corectă a controlului de calitate, sistemele de control de calitate utilizate fiind stabilite prin bună înţelegere şi colaborare între părţi.**

2. **Atît beneficiarul, cît şi furnizorul trebuie să fie independenţi, unul faţă de celălalt şi să respecte independenţa de acţiune a fiecărula.**

3. Beneficiarul este obligat să pună la dispoziţia furnizorului toate datele şi condiţiile necesare, care să-i permită să înţeleagă ce trebuie să fabrice.

4. Înainte de începerea unei operaţii comerciale, beneficiarul şi furnizorul trebuie să încheie un contract raţional în ce priveşte calitatea, cantitatea şi preţul de cumpărare al produselor, precum şi termenul de livrare şi condiţiile de plată ale acestora.

5. Furnizorul are obligaţia de a asigura o astfel de calitate a produselor şi serviciilor livrate, încît să dea deplină satisfacţie beneficiarului ; de asemenea, el este obligat să furnizeze beneficiarului — la cererea acestuia — datele necesare, care să corespundă realităţii.

6. Atît beneficiarul cît şi furnizorul sînt obligaţi să stabilească metodele de estimare utilizate, care vor fi considerate satisfăcătoare pentru ambele părţi contractante.

7. Atît beneficiarul cît şi furnizorul trebuie să precizeze în contract sistemele şi metodele de rezolvare, pe cale amiabilă a litigiilor care, eventual, ar apare între ei.

8. Atît beneficiarul cît şi furnizorul trebuie să facă un schimb de informaţii tehnice necesare îmbunătăţirii controlului de calitate, ţinînd seama de punctul de vedere al celeilalte părţi.

9. Atît beneficiarul cît şi furnizorul trebuie să exercite un control permanent asupra modului în care sînt lansate comenzile, asupra organizării producţiei şi planificării stocurilor de materiale, precum şi asupra muncii administrative şi a diferitelor sisteme aplicate, astfel ca să se creeze condiţiile necesare pentru menţinerea unui climat amical, de colaborare, între părţile contractante.

10. **La încheierea tranzacţiilor comerciale, atît beneficiarul cît şi furnizorul trebuie să ţină seama, întotdeauna, de interesele consumatorilor.**

Toate sfaturile şi informaţiile conţinute în volumul „Calitatea serviciilor" pot fi folositoare cetăţenilor, pentru a evita greşelile, ori pentru a întreprinde iniţiative particulare sau de stat.

DAN COSTE

P.S. Adresa O.S.C., de unde se poate cumpăra volumul este : Bd. N. Bălcescu nr. 21, etaj 3, sector 1, Bucureşti.

O săptămînă grea

(Urmare din pag. 1)

e lipsită de inspiraţie. E de departe evident că FSN s-a înfuriat pe dl. Iordache şi alte „aripi" feseniste. Mişcarea Iordache este fără îndoială cea mai semnificativă în cadrul FSN şi de aici furia necontrolată a foştilor tovarăşi de partid. Bineînţeles că guvernul a aruncat în luptă tot ce mai avea, inclusiv poza de familie a dlui Theodorescu alături de „tovarăşul său apropiat de luptă". E. Valeriu, şi de cîţiva dintre redactorii televiziunii pentru a ne îndiuşa şi a le recunoaşte meritul de a fi contribuit din plin la bulversarea generală a naţiunii şi la evenimentele sîngeroase din 14—15 iunie trecut. Realitatea e că nimic nu mai funcţionează, totuşi, afară de bucătăria puterii, căci toţi s-au împlinit de trai bun. Ţara lîncezeşte căci nu există motivaţia muncii, pe de o parte, şi nu există autoritatea necesară pentru „implementarea" a ceea ce s-a propus. Între timp, în jurul nostru viaţa curge spre normalizare. Albania s-a încadrat hotărît în normele de conduită democrată, primul ministru Nano demisionînd înainte de a se distruge şi ce a mai rămas din economia ţării. Electoratul Rusiei Sovietice a dat dovadă de o surprinzătoare maturitate pronunţîndu-se pentru un preşedinte care şi-a predat carnetul de bolşevic. Victoria lui Eltîn în alegerile recente este un succes asupra conservatorilor. Dar mai înseamnă şi că majoritatea poporului rus s-a săturat de un sistem falimentar. Au mers ruşii pînă acolo încît i-au redat şi oraşului de pe Neva numele constructorului său, alungindu-l post-mortem pe Lenin, uzurpatorul. Gorbaciov şi-a exprimat regretul, însă lumii nu-i mai pasă de astfel de regrete. Sincer fiind, mă aşteptam ca Uniunea Sovietică să rămînă ultima redută a sistemului, ba chiar nu credeam că va reuşi vreodată să se înalţe mai sus de autoritarism. Şi iată că, prin Eltîn, Rusia a prins Expresul către lumea civilizată. La ora actuală sîntem, în Europa, singura ţară în care nu s-a schimbat practic nimic din metehnele vechiului regim. Săptămînile trecute vicepreşedintele S.U.A. ne-a ocolit în mod ostentativ. Zilele acestea şeful diplomaţiei americane va merge la Tirana şi la Belgrad, dar la Bucureşti, nu. Şi cum să o facă de vreme ce puterea în România asmute naţiunea împotriva occidentului cu o încăpăţînare ce rivalizează doar cu prostia ? Puterea, la noi, se căznească să se menţină pentru sine, în dispreţ faţă de interesele generale ale ţării. În plus, duce o politică nefastă de izolare a poporului român împingîndu-l într-o prăpastie în care nu se află altceva decît jalnic orgoliu xenofob. Chiar de va supravieţui acestor zile, guvernul e complet compromis.

Libertatea cultelor

(Urmare din pag. 1)

oare suficientă o asemenea prevedere ? Au oare părinţii calificarea şi mijloacele necesare asigurării în mod individual a educaţiei religioase a copiilor lor ? Nu este nevoie de o reflecţie prea profundă pentru a răspunde negativ la ambele întrebări.

Şi atunci, care este cadrul necesar pentru a asigura o bună educaţie morală şi religioasă copiilor şi tineretului ţării ? Fără îndoială că numai ŞCOALA, prin instituirea unor ore de învăţămînt religios. Dar ultima frază a „tezei nr. 11", consacrată învăţămîntului, prevede doar că „în şcolile de stat, învăţămîntul religios este facultativ". Prevederea este însă ambiguă.

Ce înseamnă aceasta ? Într-o primă interpretare, s-ar putea susţine că elevii pot frecventa în mod facultativ orele de religie care se ţin în **toate** şcolile. Desigur, aşa interpretată, prevederea pare mulţumitoare. Căci frecventarea orelor de religie, deşi de dorit, nu poate fi impusă, din cauza respectării libertăţii conştiinţei.

Dar textul nu răspunde unei întrebări firesti : este şcoala **obligată** să organizeze ore de religie ? În redactarea „tezelor", textul se pretează unei duble interpretări : 1) că şcoala are această obligaţie, însă că frecventarea orelor de religie de către elevi este facultativă ; dar şi 2) că orele de religie s-ar putea organiza sau nu după libera apreciere a directorului şcolii. În această din urmă interpretare, un director care nu ar fi de acord cu predarea religiei în şcoala sa ar putea considera că textul constituţional nu-i impune o obligaţie, ci îi permite să organizeze ore de religie. Iar el, nefiind de acord cu învăţămîntul religios în şcoală, nu organizează ore de religie. În felul acesta, el ar putea împiedica accesul la instrucţiunea religioasă în şcoală, cu toate consecinţele pe care acest lucru îl implică. De aceea, Constituţia ar trebui să opteze în mod clar şi hotărît pentru prima soluţie : organizarea OBLIGATORIE a orelor de religie în şcoli, dar cu frecventarea lor FACULTATIVĂ de către elevi. Este singura soluţie echilibrată, deoarece ea nu răpeşte elevilor DREPTUL de a-şi asigura o instrucţiune religioasă, FĂRA A-I OBLIGA însă să frecventeze orele de religie. Aceasta este soluţia adoptată prin proiectul de Constituţie propus de P.N.Ţ.-C.D. : „În şcolile şi liceele de stat se instituie ore de învăţămînt religios, cu frecventare facultativă". (art. 40 alin. ultim).

Sperăm — cu ocazia discutării textului propriu-zis al viitoarei Constituţii — ca singurul prelat parlamentar să insiste pentru o asemenea reglementare, care ar avea darul nu numai să aducă spre credinţă tineretul educat pînă acum într-o concepţie ateistă, dar şi să contribuie la asanarea morală a întregii populaţii. Sfinţia-Sa ar fi cel mai îndreptăţit s-o facă, însă ar fi îmbucurător dacă i s-ar asocia cît mai mulţi deputaţi şi senatori.

ANUNŢ

Ziarul „Dreptatea" VA PUBLICA GRATUIT în mod permanent OFERTE DE SERVICIU.

Anunţurile se predau în scris la sediul redacţiei din Calea Victoriei 133—135, etajul 2, între orele 10 şi 15.

Porniţi înainte, tovarăşi !

(Urmare din pag. 1)

Pentru o seară istoria s-a scris pe tancheta din Piaţa Victoriei. Cum entuziasmul poporului era total şi părea ireversibil, întrebarea „Ce-ai făcut în ultimii cinci ani ?" adresată actualului preşedinte a părut unora o crimă de lese-majestate, majestatea fiind domnul Ion Iliescu. Presa a sancţionat drastic această seară dîndu-i o cu totul altă interpretare, deviind însuşi sensul urmărit de demonstranţi : lupta împotriva comunismului. Acei strigăt urlas la lista F.S.N.-ului : Fără comunişti ! Spaima automeanaţilor a fost la fel de mare şi în 13 ianuarie 1990 şi în decembrie '89. În ultimul caz, răspunsul l-au dat gloanţele. În primul, presa. Au murit oameni, au ars biblioteci, s-a tras cu tunul în muzee. Toate acestea din uriaşa spaimă că s-ar putea să fie înlăturaţi. Timpul a trecut. Actorii păreau atît de reali încît personajele se contopeau cu rolul, într-o simbioză dătătoare de speranţă. Se zîmbea larg. Se făceau promisiuni. Se abrogau legi. Se împărţeau bani cu ghiotura. Se dădeau paşapoarte. În cîteva cuvinte : se făcea „totul". Că intelectualii, disidenţii, studenţii şi alţii au citit printre cuvintele declaraţiilor de bune intenţii, sforăitoare şi populiste, înspre ce se îndreaptă actuala putere a fost un fapt nu numai neluat în seamă, dar chiar condamnat de omul de rînd minţit înainte şi după revoluţie.

În campania electorală, alături de puşcăriaşi şi borfaşi care-şi vînd sora pentru un pumn de galbeni, a apărut celebrul om nou, visat şi plămădit de ideologia comunistă. Lozinca : „Noi muncim nu gîndim ?" e tristă dovadă a vinovăţiei lui existenţe. Munca lor a fost cu ranga, bita, ciomagul înspre cei care îndrăzneau să gîndească. În politică greşelile se plătesc. La noi se pare că afirmaţia nu are acoperire. E doar o iluzie. Greşelile puterii le plătim noi. Deocamdată. Şi ale lui Ceauşescu le-am plătit noi o perioadă. Marea plată a făcut-o el. Asa şi acum. Noi plătim cheltuielile mici. Pentru cheltuielile mari se vor face socoteli separate. La noi greşeala politică a intrat în normalitate. Se greşeşte din incapacitatea de a fi realişti. Se greşeşte pentru că actuala putere e indoctrinată cu tot felul de marxisme şi materialisme. Se greşeşte din neputinţa de a gîndi în afara tiparelor învăţate la Frunze din Moscova. Se greşeşte intenţionat. Sînt atîtea cazuri în parlamentul mîndriei naţionale (zicem mîndrie pentru că parlamentul e ca oamenii lui, mîndri, foarte mîndri, extraordinar de mîndri, suficienţi, semidocţi, docţi, patrioţi, foarte patrioţi şi vetrişti etc., etc. Victorioşi cînd se întorc din teren cu damigeneile cu... poate apă sfinţită şi borcanele cu asfinţită la subsoleri. După atîtea legi de-o dulceaţă patriotică (dinsii strigă la tribună că-s şi patrioţi) cum ar fi ca armata să tragă în amărîtul nemulţumit, cum de altfel a mai făcut, organismul simte nevoia unui castravecior, ardelean, morcovior, trecuţi prin oţeturi şi saramuri) cînd bravii au votat împotriva propunerilor logice şi democratice numai pentru că ideea venea de la opoziţie. De, oameni sîntem. Dar să ne apropiem de actualitatea cotidiană. Se asteaptă acum de la sus numitul parlament, al mîndriei naţionale, ratificarea tratatului de amiciţie, bună vecinătate şi cîte-or mai fi cu Moscova. Dacă alesii poporului o vor mai face şi pe asta, atunci nu mai pot zice decît altî : dacă opoziţia va sta martoră unei astfel de samavolnicii antinaţionale şi nu se va retrage din parlament, înseamnă că în ţara asta în afară de comunism nimic nu se mai poate întîmpla. Se susţine că opoziţia aşteaptă un moment prielnic. Acesta-i ! Pe domnul preşedinte Iliescu îl înţelegem. Sprijinul în a deveni emanaţ primit de la Kremlin trebuie răsplătit cu ceea ce are domnia sa mai scump. Şi ce poate avea mai scump decît ţara. Sărmană ţară scoasă la mezat. Că domnul Gorbaciov nu ştie de tezaurele româneşti duse la Moscova, se poate. Trebuia să se întîrzie pînă dumnealui s-ar fi informat şi-ar fi dat un răspuns în acest sens. Că domnul Gorbaciov nu ştie că Basarabia, Bucovina de Nord, Ţinutul Herţei, insulele de la gurile Dunării şi Insula Şerpilor sînt pămînturi româneşti, se poate. Imperiul e mare, iar istoria — grea. Domnul Iliescu trebuia să aştepte pînă cînd Împăratul împăraţilor din Imperiul imperiilor ar fi aflat.

Cînd toate fărădelegile ar fi fost îndreptate şi lucrurile s-ar fi aşezat în matca firească, atunci domnia sa, însoţit de specialişti, ar fi putut începe studierea tratatelor de prietenie şi bună vecinătate cu Moscova. Dacă dumnealui poate fi prieten cu cel ce-ţi chinuieşte fratele, e o treabă care-l priveşte personal, dar e bine să nu se uite că ţara nu este a lui, ci a românilor în veci vecilor. Gestul domnului Iliescu e tratat cum se cuvine. E semnul aservirii intereselor naţionale Moscovei pe încă 15 ani. Trist şi revoltător. De fapt nu e prima dată. Comuniştii ne-au învăţat atît de mult cu fărădelegea încît nu mai reacţionăm decît căscînd şi dînd a lehamite din mînă. Păcat. Mare păcat. Berevoleşti Argeş. Cîinii latră, caravana trece. Din această afacere vinovaţi vor fi şi ziariştii de la publicaţiile care au scormonit cu lopata, cazmaua, tîrnăcopul şi... inima. Secrete de stat, tovarăşi. Propunem o lege prezentată şi votată în procedură de urgenţă care să hotărască închiderea ziariştilor pentru că-s ziarişti şi nu au consultat securitatea sereistă dacă pot urca la munte şi descoperi fărădelegile. Să se pedepsească cu ani grei de temniţă toţi acei care vor mai îndrăzni să se atingă cu gîndul şi fapta de documentele sereisto-securiste. Ce faceţi, domnilor ziarişti ? Da' se poate să compromiteţi munca acestui organ emanat pentru liniştea noastră care în timpul activităţii de zi şi noapte bate mătănii, înalţă rugăciuni, colectează fonduri pentru aziluri de bătrîni şi cămine de copii, iar în timpul în care ar avea dreptul la odihnă înfăşoară pe după gît spionii care ne calcă ţara. La Berevoleşti dumnealor au îngropat trecutul, după care s-au spălat pe mîinile curate şi pe obrazul mai limpede ca apa potabilă, pentru a începe o viaţă nouă în slujba poporului, dar oameni răi din lumea rea le-au înnodat cărarea. Tone de scrisori vor primi domnii Măgureanu şi Valeriu, în care cetăţenii îşi vor arăta indignarea împotriva unei anumite părţi a presei care a încercat să compromită munca eroilor neamului, dar nu vor reuşi. Noi, strînşi uniţi, vom sta în jurul securităţii sereiste ca un zid de granit şi-o vom apăra. Adevărul şi dreptatea ies deasupra apei. Nu vă daţi bătut, domnule Măgureanu. Noi vă iubim şi numai cu dumneavoastră în frunte va urca securitatea sereistă din nou la munte. Numai dumneavoastră ne puteţi face fericiţi.. Dacă aţi demisiona, doamne fereşte, domnul preşedinte Iliescu în seama cui ar rămîne ? Dumneavoastră trebuie, patriot cum sînteţi, să staţi în coasta dînsului, dar nu ca sula, ci ca un sprijin de nădejde precum a stat Postelnicu în coasta lui Ceauşescu, iar acum se vaită că a fost dobitoc. Dumneavoastră nu-l credeţi. Minte. Lăsaţi că votează domnii parlamentari legea siguranţei statului, apoi mulţi îşi vor înghiţi cuvintele cu limbă cu tot. Iată stimate cititorule cum trec fărădelegile actualei puteri peste noi. Aici e locul unde nu se întîmplă nimic. De fapt se întîmplă atîtea, dar noi rămînem nemuritori şi reci. Facem haz de necaz. Actuala putere poate face orice, că rămîne neclintită şi mîndră de rezultate. Nu ne rămîne decît a începe să cîntăm : Porniţi înainte, tovarăşi...

Carnet cultural

● La Muzeul de istorie şi artă a municipiului Bucureşti a fost deschisă expoziţia „Carte — Obiect de colecţie", reunind exemplare de bibliofilie franceză aparţinînd unor colecţii particulare din Capitală. Organizată de muzeul-gazdă şi Oficiul pentru patrimoniul cultural naţional, expoziţia este prin cele 125 exemplare ale sale, o dovadă a pasiunii manifestate în ţara noastră pentru cartea franceză, frumoasă, pentru exemplarele valoroase prin condiţia lor grafică, prin ilustraţii, vechime, prin autografe, adnotări. Cele mai vechi exemplare bibliofile expuse datează de la 1501, artă tipografică franceză fiind reprezentată pînă în prima jumătate a veacului nostru.

● Cetatea de scaun a Sucevei, cea mai reprezentativă mărturie pentru istoria Moldovei feudale, se află într-o alarmantă stare de degradare. Lucrările de consolidare, începute după 1950, s-au oprit de mult, iar ruinele se macină de la o zi la alta.

● În cadrul aniversărilor organizate în acest an sub auspiciile Comitetului român pentru UNESCO se înscrie şi bicentenarul naşterii lui Iancu Văcărescu, considerat drept unul dintre întemeietorii teatrului românesc.

● Universitatea Bucureşti, Biblioteca Academiei Române şi Muzeul Literaturii Române au deschis expoziţia Henryk Sienkiewicz, prilejuită de împlinirea a 75 de ani de la încetarea din viaţă a scriitorului polonez.

● La librăria Mihail Sadoveanu din Capitală a fost lansat volumul „Familia lui Passqual Duarte" al reputatului scriitor spaniol Camilo Jose Cela, laureat al Premiului Nobel pentru literatură în anul 1991.

● După mai bine de două secole de întrerupere la Veronet s-a reluat viaţa monahală, reînfiinţîndu-se vechea mănăstire de maici.

● La tradiţionalul tîrg al ceramicii românesti „Cocoşul de Hurez" alături de ceramişti din principalele centre de olărit ale ţării, vor fi prezenţi şi meşteri olari din Republica Moldova, Franţa, Bulgaria şi Iugoslavia.

● La Muzeul de Artă din Craiova s-a deschis o expoziţie de gravură contemporană, cuprinzînd lucrări semnate de opt artişti sceteni, realizate între anii 1983—1988.

Rubrică întocmită de
EUGEN TODEA

DREPTATEA TINERILOR ROMÂNIEI

Tineretul și pericolul falsului naționalism

Am observat, și nu numai eu, că tineretul țării, dezamăgit este o pradă ușoară a falsului naționalism exacerbat astăzi de Vatra Românească și publicațiile „Europa", „România Mare" și „Națiunea". Astfel sondajele reale făcute în licee și facultăți indică o puternică ofensivă a dezamăgiților care găsesc de cuviință a arunca vina asupra minorităților, căzînd în brațele xenofobismului.

Actualul fals naționalism este în realitate un șovinism ceaușist exacerbat la culme. După mari conflagrații sau schimbări de regimuri, de obicei, Europa stă în cumpănă între internaționalismul specific comunismului — a derădăcinării poporului — și naționalismul curat al popoarelor care doresc să-și asigure singure soarta. Din păcate toți corifeii ceaușiști, lingăii curților, internaționaliștii de ieri au devenit peste noapte care mai de care „patrioți, naționaliști". Minjind adevărata doctrină naționalist-creștină elaborată de un Octavian Goga, N. Iorga, Mihai Eminescu, s-au aruncat în brațele șovinismului extrem, a violenței verbale. Iată de exemplu Corneliu Vadim Tudor își publică poeziile sale alături de Radu Gyr, Vasile Militaru, Vasile Voiculescu, Octavian Goga, Mihai Eminescu și alți naționaliști curați reali întinînd astfel opera lor, ajungînd să facă chiar o apropiere între excluderea lui Lucian Blaga de către comuniști din Societatea Scriitorilor Români și a lui Eugen Barbu. Cu alte cuvinte vor să sugereze că ei urmează linia patriotismului și naționalismului de la înaintașii lor. Este o rusine !

Păcat că o parte a tineretului nostru a putut cădea în plasa unor asemenea măscărici travestiți în patrioți. Sînt sigur că se vor trezi într-o bună zi, și chiar poate foarte curînd, din somnul înșelător al falsului naționalism de sorginte comunistă.

FLORIAN BICHIR

DISCUTÎND LA RECE

Sfîrșit de trimestru. Sfîrșit de școlar. Emoții, agitație, oboseală. În fața unei săli de clasă un grup de elevi așteaptă să fie chemați de profesori pentru a li se încheia mediile. Unul din ei, cel mai aproape de ușă, își face cruci și mormăie încruntat, cu privirile pe un caiet. Încerc să intru în vorbă cu el. Îmi răspunde : „Nu sînt în stare de nimic acum. Poate după...".

S-a sunat „de ieșire". Năvălirile popoarelor migratoare sfidează timpul și spațiul și se localizează în epoca contemporană, mai precis în Liceul Industrial nr. 2. Ceva adevăr ar exista ; clasele din liceu migrează în fiecare oră dintr-o sală de clasă în alta. Pentru a discuta cu ei am oprit un grup de elevi din clasa a X-a. Îmi declin identitatea și spun nuțele ziarului pentru care realizez reportajul. În același moment un băiat îmbrăcat în negru izbucnește : „Jos Iliescu". Cunoașterea opiniilor politice ale elevilor nelntegrîndu-se în scopurile mele, schimb subiectul, întrebîndu-i, firesc, dacă le e frică de examen. Răspunsurile n-au prea fost diferite. „Nu prea", „Avem emoții, dar nu ne e frică". „Am mari speranțe" (Gh. Ștefan), „Jos Iliescu" (același băiat în negru). Știind că viața de liceu nu e întotdeauna roză, i-am întrebat ce nemulțumiri au. „D-na profesoară de chimie pune note după figură, după numele elevului. Nu ne comunică notele de la extemporale și ne trezim corigenți". (Rafael B., clasa a X-a D). „Nu ni se dă voie să purtăm părul lung. Noi nu sîntem exagerați, dar profesorii ne spun să ne tundem exact ca înainte" (un băiat). „Nu există un real dialog între elevi și profesori", spune majoritatea elevilor. O elevă din clasa a X-a C a ținut să ne spună cîteva cuvinte despre o problemă care pe ea — și nu numai — o preocupă foarte mult : relația elev-profesor : „Nu știu cum e la celelalte clase ; pot vorbi numai în numele clasei mele. Anul trecut am avut o dirigintă excepțională. Orele de dirigenție erau frumoase, abordau teme foarte interesante pentru noi. Poate faptul că era profesoară de filozofie, poate pentru că era mai apropiată de vîrsta noastră, ne-a făcut să ne înțelegem așa de bine. Anul acesta avînd o dirigintă profesoară de matematică, totul e diferit. Nu se prea fac ore de dirigenție pentru că facem matematică. Nu ne dăunează, chiar ne ajută, însă un dirigințe trebuie să fie foarte apropiat de elevii lui, să le cunoască gîndurile, idealurile, dorințele. Un profesor trebuie să se apropie de noi pentru că fiecare elev ține mai mult la un profesor mai apropiat de clasă, decît la unul preocupat să-și facă doar lecția. Un profesor, în afară de lecție, trebuie să fie în stare să ne plaseze un zîmbet, să fie receptiv la o glumă, să fie apropiat de clasă".

Căldură mare afară. Zile fierbinți pentru clasele a XII-a. Se apropie bacul, admiterea. Cei mai mulți dintre ei sînt speriați, alții dezorientați, nu se știe cum va fi. Derula este maximă. Am consemnat cîteva opinii ale „adevăraților". „Nu știu ce va fi, cum va fi. Pentru bac am avut de învățat o materie vastă care nu se poate recapitula într-un timp atît de scurt. Examenul oral la limba română va fi cel mai dificil". (Dan M.). „Ce sper eu ? Să iau bacul și... Dumnezeu cu milă" (Mihai G.). I-am întrebat : „Ați învățat pentru bac ?". „Dasă" (anonim), „Pe rupte" (Robert S.), „...Trebuie să-l iau" (Cătălin B.). I-am întrebat și pe elevii din clasele a XII-a dacă există un dialog între elevi și profesori. „Oarecum" (Cristian N.), „Oarecum, în sensul că vine dl. director și spune «Copii, ajutați-mă să pornesc mașina» sau «Copii ajutați-mă să car și eu lăzile astea»" (Florin N.).

Anchetă realizată la Liceul industrial nr. 2

Bursele, mai precis compensațiile sociale pentru elevi promise de guvern nu le-a luat nimeni în liceu, nichi chiar cei care îndeplinesc toate condițiile pentru aceasta. „Ne plimbă de două luni cu bursele. (...) Ce mă nemulțumește ? Pentru treaptă (a doua — n.r.), am stat doi ani și mi-am tocit creierii, iar cei care au picat cu note de doi, trei și patru au fost repartizați la clasele cu învățămînt de zi, ca și cum ar fi luat examenul. Unde e dreptatea ?" (Cristian T. — clasa a XI-a A).

Pentru a nu se spune că ancheta nu reflectă realitatea și că sînt ascultate numai unele păreri, i-am solicitat un scurt interviu d-lui. Savu Stoenescu, directorul Liceului Industrial nr. 2.

Rep : D-le director, cum stați cu baza materială pentru asigurarea pregătirii practice a elevilor ?

S.S. : Nu ne-am descurca dacă nu ar ajuta uzina (I.M.E.B.). Uzina ne oferă spațiu de practică pentru clasele a X-a, a XI-a și a XII-a. Atelierul este mic și nu avem suficiente locuri pentru toți elevii. Dar așa, ne descurcăm.

Rep. : Uzina acordă și locuri de muncă, repartiții, pentru absolvenții claselor a XII-a ?

S.S. : Nu, numai pentru cei de la școala profesională.

Rep. : Care este procentul de promovabilitate la clasele a XII-a ?

S.S. : 85—86%.

Rep. : Există un dialog între elevi și profesori ?

S.S. : Trebuie să existe așa ceva, însă nu prea vin elevii la noi.

Rep. : Nivelul general al elevilor din liceu este destul de slab. Cum se poate realiza îmbunătățirea procesului de învățămînt și, implicit, creșterea nivelului de cunoștințe generale ale elevilor ?

S.S. : Prin creșterea exigenței în ceea ce privește calitatea expunerilor din partea profesorilor și creșterea exigenței în general. Dacă elevul vede că nu se cere să învețe, n-are încotro și învață. Avem și situații cînd unii elevi n-au învățat un an întreg și au învățat acum, la sfîrșit, pentru a putea promova.

Prin confruntarea părerilor elevilor și d-lui director, se ajunge la o singură concluzie : cineva nu are dreptate. Ori elevii spun un neadevăr atunci cînd afirmă că nu se poate dialoga cu conducerea liceului, ori dl. director este prea absorbit de treburile conducerii pentru a mai putea fi obiectiv. Anul trecut, după Decembrie 1989, elevii au avut o mare mișcare de stradă. În urma căreia au obținut o serie de drepturi printre care și cel care le permitea să aibă reprezentanți în Consiliul de Conducere al fiecărui liceu. Aceasta a durat doar cîteva luni. Începînd cu anul școlar 1990—1991, elevii Liceului Industrial nr. 2 susțin că nu există reprezentanți în Consiliul de Conducere ai liceului, sau dacă există ei nu-i cunosc ; în schimb dl. director susține că există asemenea reprezentanți dar că nu-i cunoaște personal.

Tabul ispășitor nu trebuie căutat în structurile de jos ale învățămîntului românesc de azi. Dacă ministru al învățămîntului ar fi rămas dl. Mihai Șora, sînt sigură că lucrurile ar fi mers altfel. Se spune, se duce chiar o campanie de inoculare a ideii că învățămîntul românesc este dezorganizat, că se află la un nivel aproape sub-mediu, că nu sînt cadre didactice suficiente, că nu există bază materială etc., etc. Este nevoie de un adevărat specialist, sau de o echipă de specialiști care să readucă învățămîntul românesc la ceea ce a fost el înainte de comunism.

ANDREEA ȘTAMATE

Este evident

S-a scris mult și-o să se mai scrie. Dar noi, cei ce dorim libertate și o viață fără comunism avem datoria de a reaminti și mai ales de a clarifica multora anumite fapte și întîmplări.

Domnul Văcaru ne încață — sau mai bine spus vrea să ne demonstreze lucciditatea pe care o are F.S.N.-ul în gîndire (de altfel pentru mulți cam nesemnificativă). Spune dînsul : „Este evident că pentru a exista 14 și 15 trebuia să există 13". Dar totuși mă mir că mintea luminată a domniei sale nu a realizat că tot atît de evident este și faptul că pentru a exista 13 trebuia să existe un regim ce poporul român nu îl acceptă, nu vrea să-l accepte și nu poate să-l accepte, regim generat de faimoasa democrație originală și cel mai rău lucru, cel mai cumplit precedat de „minunatul" decembrie '89. Și a mai existat o'dimineață a zilei de 13 de care dl. Văcaru nu-și aminteste.

Imi sînt multe lucruri neclare, dar „logica de fier" a unei părți a minerilor : „dacă am ales un guvern trebuie să-l apărăm" îmi întărește convingerea că simpatizanții F.S.N.-ului au niște mari lacune referitor la principiile unei societăți democratice. Dacă ei doresc să apere pe cei ce au adus țara la dezastru, atunci noi nu avem dreptul să ne apărăm idealurile noastre ? — de altfel principii de bază într-o adevărată democrație.

Evident că pe lîngă aceste perle „de mineri" s-au mai culeș și multe altele. De exemplu, pe 15 iunie cînd am trecut prin fața sediului P.N.Ț.-C.D. împreună cu un coleg acesta l-a întrebat pe mineri — ce se odihneau după „efortul" depus : „Ce se va întîmpla cu sediul acesta ?" iar aceștia i-au răspuns foarte entuziaști : „O să fie, al minerilor". Vă mărturisesc că am fost atît de șocată de o astfel de gîndire încît am simțit nevoia să plec mai repede, să mă refugiez undeva, și cum nu aveam unde mai la îndemînă, căci tot de mineri dădeam, m-am dus acasă. Nu știam ce să cred, îmi era groază, frică de asemenea concepții.

Au fost pentru București zile de teroare fizică și morală pe care nu trebuie să le uităm, nu avem dreptul să le uităm.

AURORA CONSTANTINESCU

P.S. : Mă întreb dacă tot cu dispreț se vor gîndi la toate acestea și cei ce băteau pe nedrept, dar și aceia — mai ales aceia — ce aplaudau. Imă voi putea oare răspunde curînd la aceștea ?

Ce nu s-a văzut pe „micul ecran"

Multă lume își amînteste de rolul nefast al Televiziunii lui Valeriu și Răzvan în evenimentele din 13—15 iunie. Să ne amintim despre minciunile cu „legionarii" povestite în direct de primul-mincinos al instituției, sau de inexistenta prezentării pe post a scenelor violente ale minerilor. Părtinirea evidentă a acestei instituții aservite puterii a fost pusă cel mai puternic în lumină atunci. Ulterior, din greșeala cenzurii valeriene pe la „o anumită parte a emisiunilor", în special „Gaudeamus", au fost arătate cîteva imagini cu scene care au revoltat Occidentul și care ne-au eliminat nu din Europa, ci din rîndul țărilor civilizate.

Un an mai tîrziu, TVR s-a gîndit să mintă din nou, de data asta prin intermediul unui „documentar" desprins parca din documentarele despre Epoca de Aur. Mă așteptam ca, totuși că după un an, această instituție să albă bunul simț și să prezinte adevărul adevărat, așa cum a fost. De fapt chiar dl. Răzvan Theodorescu declara în „Cotidianul" din 13 iunie 1991 că „aper ca pe 13 iunie să dăm imagini inedite despre zilele de 14 și 15 iunie". Da de unde ! Aceleași minciuni, aceleași manipulare ca în zilele însingerătului iunie 1990. Voi încerca în rîndurile următoare să înfățișez ce s-a tăiat cu aceeași nonșalanță comunistă moștenită de la tătuca Ceaușescu :

— lipsește cu desăvîrșire violența poliției din dimineața de 13 iunie, urmărirea și vînarea manifestanților în jurul Interului, imagini prezentate de canalele germane ARD și ZDF „chiar în dimineața de 13, iar la București nici măcar după un an. Unele imagini violente ale încărcării „coletelor" au fost date și la TVR la prînz, pe 13 iunie 1990, la „Feseneități".

— violența poliției în cursul dimineții în zona blocajului de pe bulevardul 1848 a fost la fel de palid reprezentată, deși imaginile date pe post fac parte din aceeași parte de casetă.

— „IMGB / face ordine" sînt prezentați ca o turmă de mielușei. Atacul acestora asupra Arhitecturii sînt cenzurate „la bun început. De ce ?

— violențele poliției împotriva manifestanților din jurul Arhitecturii sînt cenzurate „la artă". Imaginea ajunge pînă în momentul violenței polițiști și se trece la o altă scenă. Asta e probitate profesională, tovarăși ?

— de ce nu s-a difuzat și banda audio cu discuțiile dintre Ghițac și Diamandescu ? Sau s.a.m.d. sînt „pasate" în 2—3 secvențe de la PNT și PNL.

— suprimarea întregii prese libere din București este trecută sub tăcere de niște oameni care se pretind ziariști.

— devastarea barbară a Universității și Arhitecturii de barbarii secolului XX, nu are nici o importanță pentru profesorul universitar. Ce conteză asemenea clădiri probabil în viziunea domniei-sale, părăsite sau lipsite de importanță !

— interviurile cu minerii lipsesc aproape cu desăvîrșire. Apare doar unul, în care un miner (sau așa-zis miner) vorbește nemțește. Interviurile în care sînt amintite drogurile, muniția, armele, găsite la „penețeu" și „peneleu", interviuri care merită prezentate la emisiunea „Comici vestiți și ecranului", nu există !

— conferința de presă de la Spitalul de Urgență, imaginile cu rănîții minerilor sau pe Marian Munteanu, abia scăpat cu viață de „apărătorii drepturilor omului", care se prezenta un miner mai „vesel", iar lipsesc.

— imaginile din infernul de la Măgurele, sau măcar niște amintiri ale celor țiriți acolo, uneori în stare gravă, iar sînt sublime, dar lipsesc cu desăvîrșire.

— reacțiile internaționale, care au salvat România de o nouă iarnă stalinistă, nu apar.

— pentru realizatori nu există nici cimitirul Străulești 2. Cam așteа ar fi, în mare lipsurile de la acest „documentar". Și evident nu sînt toate, ci cele mai flagrante omisiuni.

ȘTEFAN HOTIN

P.S. Aflu din „România liberă" că autorul emisiunii ar fi „celebrul" Adrian Sîrbu. E clar ! Minciuna e la ea acasă, atunci ! Dar de ce nu mi s-a spus că documentarul este „sponsorizat" de FSN și că e făcut de A.S. Am fi dat și noi bulgari !

MINCIUNI PENTRU LINIȘTEA NOASTRĂ

imaginile cu autobuzele cărora li se dă foc din interiorul baricadei (deci de poliție).

— discursul lui Marian Munteanu de la balconul Universității, discurs la fel de important ca și speech-ul cam lung al președintelui TVR.

— de ce nu s-au dat primele imagini de la Poliția Capitalei ,care a început să ardă de la etajul 6 ? !

— de ce nu s-au prezentat imaginile cu focurile de armă trase de neoteroriști din clădirea Ministerului de Interne. Lipsesc de asemenea secvențele cu morții din fața M.I.-ului.

— lipsesc imaginile cu focurile de armă de la intersecția bulevardului Mihail Kogălniceanu și Calea Victoriei, precum și morții de la colonadele magazinului „Romarta Copiilor".

— imaginile de la TVR sînt mixate anapoda. Comandoul cu bîte a venit înainte de atacarea TVR-ului și nu după. Și a venit în camioane, strigînd „Trăiască Iliescu".

— lipsește discursul de întîmpinare a minerilor din dimineața zilei de 14.

— violențele minerilor sînt arătate doar maximum 40 secunde din tot filmul ! Linșările colective de pe stradă, vînarea tinerilor, studenților, bărbosilor, fetelor în fuste mini sau a celor cu blugi în viziunea TVR nu există ! Și aceste secvențe au șocat omenirea !

— în „documentar", minerii apar ca niște îngeri ai liniștii. Apar și cetățenii indignați, din păcate lipsește precupeța, care a reprezentat pentru intelectualul Răzvan Theodorescu, judecătnarea supremă a valorii unor distinși oameni de cultură.

— devastarea sediilor PNȚ, PNL, AFDPR, 21 Decembrie,

Remember „GOLANIA"

Continuăm și astăzi publicarea cîntecelor din Piața Universității. Vă rugăm să ne ajutați în încercarea noastră de a publica cît mai multe din aceste cîntece, scriindu-ne versurile, titlul și autorii textelor. De asemenea rugăm pe cine poate să ne ajute în obținerea numerelor 1 și 2 ale revistei „Golanul", apărute în aprilie-mai 1990 să ne scrie la redacție.

Din păcate nu cunoaștem nici titlul, nici autorul cîntecului pe care-l publicăm azi.

Ar trebui să vină înapoi, măcar să stăm cu ei un pic la sfat,
Dar sînt doar sfinți în calendare noi, eroii noștri ce-au murit curat,
O mînă de-ai să simți pe fruntea ta, sub pleoapă lacrimile ți se string,
El e iubitul ce te-a mîngîiat, lovit mortal sub omoplatul sting.

Refren :

Mi-e greu titlul de erou,
Căci frați noi sîntem,
Aș vrea să-mi dați un nume nou
Golan post-mortem.

Pe străzi vom merge printre ei, iar ei ne vor vorbi de libertate,
Ne vom iubi mai mult decît oricînd și vom lupta mai mult pentru dreptate.
Dacă nu știi, învață să dansezi, să rizi și simplu să îți fie bine,
Chiar dacă astăzi nu mai poți să-l vezi, copilul tău se joacă lîngă tine.

Refren :

Golanul e-un animal de soi, ce se adapă din iubire sfîntă,
Dar nu-l înfuriați, că-i vai de voi, la comunism urît se înfierbîntă.
Ar trebui să vină-n fruntea Țării cei ce-au murit în 45 de ani,
Sfîrșiți de terorismul mutilării acestei nații blînde de golani.

Refren

ANUNȚ

Organizația de elevi a Partidului Național Țărănesc — Creștin și Democrat anunță membrii și simpatizanții săi că simbăta, 22 iunie, ora 10,30 va avea loc o ședință extraordinară la sediul organizației, în bulevardul Carol nr. 34. Rugăm membrii și simpatizanții să fie prezenți.

BAFTĂ la bac!

Știm că înfrigurarea și emoțiile ne-au cuprins pe toți, acum în preajma bacalaureatului pe care îl susțineți peste 3 zile. Tocmai de aceea vă adresăm cuvîntul nostru pentru a vă îmbărbăta.

Sînteți ultima serie de absolvenți de liceu care ați fost supuși sistemului aberant de învățămînt introdus de comunism. Cu toate că cei mai mulți dintre voi au participat la revoluția din decembrie 1989, autoritățile nu au făcut practic nimic pentru a îmbunătăți măcar în cesul al doisprezecelea condițiile vossire de învățămînt. Știm acest lucru și-l deplîngem.

Tinerețea și voința care vă caracterizează trebuie să vă dea încredere de a păși mai departe, cu curaj în viață. Sîntem convinși că în ciuda dificultăților actuale create de un regim care mai poartă amprenta comunistă, viitorul vostru va fi luminos. Să nu uitați că țara are nevoie de voi.

Vă urăm deci, din toată inima, baftă la bac !

Triunghiul Bermudelor

Liceul „Gheorghe Lazăr", un liceu de prestigiu, cu o istorie proprie, ce a dat națiunii oameni de vază cum sînt acad. Gheorghe Murgeanu, acad. Marius Nasta, acad. Costin Nenițescu, scriitor Grigore Băjenaru, acad. Alexandru Ghica, se află într-o situație delicată, ce merită a fi luată în seamă.

Pentru a arăta deruta în care sînt oamenii, în special tinerii, de pe urma unei asemenea guvernări, a unor asemenea legi, ce nu pot decît să încîlcească și mai mult ițele care sînt și așa de nedesfăcut, aș dori să aduc la cunoștință starea în care se află elevii claselor a X-a din liceul Gheorghe Lazăr, ce trebuie să dea examenul pentru admiterea în clasa a XI-a.

În comparație cu alte licee, unde numărul de elevi ce trebuie să piardă examenul nu depășește 75, iar înscrierile din exterior (adică din alte licee) au fost blocate — exemplu Colegiul Sf. Sava, Liceul de Informatică — numărul de elevi ce trebuie să piardă examenul în liceul Gh. Lazăr este de 186, excluzîndu-i pe cei care vin din exterior. Această situație a-a creat numai din cauza conducerii liceului care a permis admiterea (nu se știe prin ce „mijloace") a mai multor elevi proveniți de la alte licee, cum ar fi : Vulcan, 23 August etc., unde media de intrare a fost cu mult sub cea de intrare în liceul Gh. Lazăr.

S-a încercat să se înainteze o declarație către Ministerul Învățămîntului prin care se cerea suplimentarea numărului de locuri, dar... ni s-a răspuns că nu de ei depinde, că ministerul doar aprobă cererile, că totul este hotărît de conducerea liceului.

Domnul Novac, directorul liceului, afirmă că nu are clase, pentru că are obligația să înființeze șase laboratoare de informatică, de chimie, de fizică, de română, de istorie, de biologie. Dar oricine a intrat în incinta liceului cunoaște că aripa dinspre b-dul Măgureanu (eta) I și II) se află în reconstrucție, și aici sînt exact șase clase, rămînînd 17 clase pentru ambele cicluri.

Dorim deci ca numărul de elevi pentru o singură clasă să se mărească cu șase elevi, de la 30 la 36, dacă numărul de clase nu se poate mări.

Din spusele domnului director am înțeles că ministerul a aprobat doar 30 de elevi în clasă. Cu alte cuvinte, de aici sîntem trimiși la guvern. Și astfel elevii claselor a X-a din liceul Gheorghe Lazăr se află ca și în enigmaticul Triunghi al Bermudelor.

O altă soluție în afara măririi numărului de elevi pe clasă ar fi găsirea resurselor materiale pentru renovarea urgentă a liceului. Și astfel ar dispărea și... problema Bermudelor.

Viviana Vlădușescu

CRONICĂ „MĂRUNTĂ"

● Printre singurele publicații care susțin o pagină de istorie se află „Expres Magazin" unde istoricul Stelian Neagoe publică valoroase documente.

Din păcate tot Stelian Neagoe a prefațat volumul lui I. Bulei și I. Scurtu „Democrația la români" apărut la „Humanitas", volum sub orice critică pentru partea de istorie interbelică, coordonată de dl. Scurtu. Ne așteptam la o vizibilă rescriere a istoriei , dar ne-am înșelat. Șabloanele domnului Scurtu au fost prea puternice, prezentîndu-ne cuvînt cu cuvînt istoria pe care o scria și sub odiosul și sinistra. Păcat de Stelian Neagoe care și-a legat numele de o carte care ar fi avut succes în anii '60 – '70.

● .....lupta forțelor democratice și revoluționare ale maselor populare în frunte cu Partidul Comunist Român care, în condițiile înfăptuirii actului istoric de la 23 August 1944..." Vă înșelați dacă credeți că asemenea enormități sînt copiate dintr-un ziar ceaușist nu. Nu ! Ele au apărut în „Europa" numărul 29 ca o „Scrisoare deschisă grupului de istorici de la Institutul de Istorie N. Iorga". Fără alte comentarii.

● Extraordinar articolul „Un specific al anticomunismului nostru" al domnului Valeriu C. Nestian, apărut în numărul 181 al ziarului „Cuvîntul românesc" care apare în Canada. El întregește seria de articole scrise de domnul Nestian asupra fenomenului naționalismului – creștin românesc și rădăcinile lui milenare.

● Astăzi cultura este o pasăre rară și foarte scumpă. Umblînd prin anticariatele Bucureștiului am aflat că zece numere ale revistei „Gîndirea" costă nici mai mult nici mai puțin decît 1 000 lei. De „Istoria literaturii române" de Mureșcu nu mai vorbesc (depășește ușor 2–3 000 lei).

RICHIR FLORIAN

Pagină realizată de : ANDREEA STAMATE, FLORIAN BICHIR și AURORA CONSTANTINESCU.

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

— Intervenția d-lui Gabriel Țepelea, deputat P.N.Ț.-C.D. —

O delegație de muncitori de la diverse întreprinderi de construcții mi-au înmînat un tabel cu 101 muncitori din această ramură, conținînd toate datele necesare, adică data nașterii, domiciliul, profesiunea, seria și numărul pașapoartelor cerînd să se facă o anchetă urgentă de către Procuratură și Comisia juridică a parlamentului în legătură cu situația limită în care se află, în urma încrederii ce i-au acordat-o președintelui Patronatului Național Român, dl. Marinescu Constantin, în speță Uniunii Economice Române a Întreprinzătorilor Particulari (UERIP).

Iată datele problemei care ne-au fost aduse la cunoștință, sub semnătură și în fața a peste 20 de martori :

1. Muncitorilor identificați pînă în prezent li s-a promis că li se vor găsi locuri de muncă în străinătate, drept care, ei au dat între 6—15 mii, bani pentru cheltuieli etc. 2. O parte din acești muncitori au fost detașați la UERIP, începînd cu data de 15 martie a.c. fără a primi de atunci nici bani avansați și nici vreo remunerație. 3. Muncitorii declară că, pentru circa 10—15 persoane, Societatea respectivă ar fi ridicat dreptul acestora la valută, fără a-l înmîna celor în cauză.

Avînd în vedere că de cîteva luni au rămas fără salariu în așteptarea plecării și a salarizării de către noul patron, muncitorii solicită de urgență : a) sesizarea organelor în drept ; b) restituirea banilor ; c). plata pentru perioada în care au fost detașați la întreprinderea particulară.

Reclamanții semnalează că o asemenea activitate de racolare a muncitorilor pentru străinătate se desfășoară nu numai la București ci și în alte centre. De altfel pe listă figurează și muncitorii din Curtea de Argeș, Giurgiu, Bîrlad etc.

Grav este că pentru a avea credibilitate așa-zișii întreprinzători au pus în circulație și numele d-lui Ion Rațiu, care, ar fi acceptat să fie președintele de onoare al întreprinzătorilor. Evident, dl. Ion Rațiu respinge cu indignare abuzul ce se face prin implicarea sa. În numele celor 101 muncitori cuprinși în tabel semnează o delegație compusă din muncitori între 23—53 ani, rămași fără bani și fără serviciu.

Numai printr-o anchetă urgentă a organelor în drept și cu ajutorul presei și T.V. vor putea fi curmate imediat asemenea practici, care afectează echilibrul social și moral al societății noastre.

ÎN SPRIJINUL UNITĂȚII OPOZIȚIEI

În zilele de 15 și 16 iunie s-au desfășurat la București lucrările seminarului româno-american „Coaliția și dezvoltarea partidelor". Organizatorii au fost Institutul Republican pentru afaceri internaționale din Statele Unite și Forumul Democratic Antitotalitar. La lucrările seminarului au luat parte 55 de delegați ai partidelor, organizațiilor și mișcărilor politice din țara noastră. Subiectele abordate au fost deosebit de interesante și s-au axat pe felul în care trebuie să se alcătuiască o coaliție, despre alegerea liderului ei și despre relațiile dintre partidele care o compun. Alte subiecte puse în discuție au fost etica de partid și parlamentară precum și maniera în care un partid trebuie să comunice cu masele, trebuie să-și facă cunoscut mesajul și programul. Seminarul s-a dorit a fi o abordare practică a acestor probleme de care se lovește opoziția în activitatea ei de zi cu zi.

Delegația americană a fost formată din : domnii Charles N. Andreae, Patrick Sevcik și domnișoara Mary Katherine Andrews, la care s-au adăugat doi membri ai grupării de opoziție bulgare Uniunea Forțelor Democratice, Teodor și Tony Șișmanov.

În afară de lucrările propriu-zise ale seminarului, delegația americană a avut întîlniri separate cu reprezentanți ai U.D.M.R., ai Partidului Național Țărănesc-Creștin și Democrat și ai Partidului Național Liberal. Din partea P.N.Ț.-C.D. au participat domnii Valentin Țurcanu și Ilie Păunescu, o delegație a TUNT și reprezentantul ziarului „Dreptatea". Mai tîrziu s-au alăturat acestui grup domnul deputat Ion Rațiu și reprezentantul ziarului „Cotidianul". Oaspeții americani s-au interesat de activitatea P.N.Ț.-C.D. Cu această ocazie, domnul Ilie Păunescu a subliniat încă o dată că afirmația vehiculată în mass-media, cum că nu există o alternativă politică și un program economic la F.S.N. și programul său, este falsă : Partidul Național Țărănesc-Creștin și Democrat are deja puse la punct toate programele necesare unei bune guvernări a țării și este capabil să își asume responsabilitatea conducerii României în orice moment.

Seminarul s-a încheiat cu o conferință de presă la care au participat ziariști și reprezentanți ai unor partide. O notă discordantă a făcut-o domnul Gheorghe Popilean care lamentîndu-se de necazurile produse, de către S.R.I. partidului său (Partidul Republican Creștin) a s'irnit enervarea și uneori zîmbetele celorlalți, și ei trecuți prin asemenea necazuri.

Mulțumind din partea P.N.Ț.-C.D. pentru foarte interesantele informații despre arta organizării politice primite în cadrul seminarului, domnul Ilie Păunescu a ținut să sublinieze că astăzi în România este absolut necesară conlucrarea dintre români și maghiari pentru a lupta împreună atît împotriva comunismului cît și a curentelor neofasciste care se fac din ce în ce mai simțite în viața noastră de zi cu zi.

LUCIA ȘTEFAN

Kutuzov și premierul Roman

Ca și în decembrie anul trecut, mișcării greviste s-a încercat să i se pună piedică încă înainte de a porni. Ne aducem aminte cu toții cum urmau să blocheze șoferii de la Frăția șoselele și cum nu au mai făcut-o.

Dar, indiferent din ce punct de vedere am privi lucrurile, o concluzie ne izbește cu puterea evidenței : și atunci, ca și acum, liderii s-au lăsat atrași într-o cursă, declanșînd greva prea devreme — aș îndrăzni să spun, puțin prea devreme — și în mod fracțional.

De fapt precipitarea cu care Uniunea Confederativă Națională a acționat, are, în opinia noastră, două cauze.

În primul rînd este vorba de presiunea revendicativă formidabilă pe care membrii de sindicat, baza organizației o exercită asupra liderilor, asupra virfului piramidei.

Pe de altă parte liderii sindicali au reacționat deosebit de virulent în fața introducerii în Parlament, spre adoptare, a Legii privatizării în viziunea guvernamentală, lege care prevede vînzarea le prețuri de nimic și într-un termen foarte scurt a celei mai mari părți a capitalului național. Ca o paranteză, deci, putem afirma că este meritul sindicatelor că au înțeles cu o clipă mai devreme și au încercat să se opună din capul locului jafului din averea țării pus la cale de premierul Roman. Au înțeles că această problemă reprezintă prioritatea priorităților.

Un lucru este însă cert. Spre deosebire de decembrie, mișcarea sindicală nu a pierdut teren. Grevele și acțiunile de protest, orice ar face primul ministru, se extind și se vor extinde în continuare. Cu toate încercările premierului — abile de altfel — de a sparge unitatea structurilor sindicale, replierea ss este evidentă.

Nici chiar Kutuzov, artizanul retragerii din fața lui Napoleon, nu-l mai poate ajuta. Chiar dacă vine iarna. Sau poate tocmai și din această cauză.

Cu atît mai mult cu cît, primul ministru nu are în spate imensitatea maicii Rusii ci, în cel mai bun caz, Atlanticul. La care însă pentru a putea ajunge va trebui să sară de pe o faleză incomparabil mai înaltă decît cea de la Dover. Cu care ocazie dimensiunile oceanului s-ar putea dovedi a nu fi mai mari decît gura unui puț.

ȘERBAN POPA

Poziția monarhiștilor ruși

MOSCOVA (Rompres). — La Moscova a avut loc o consfătuire a „regenților" monarhiei ruse, Alexei Brumel și Arkadi Bugaev în problema semnării de către R.S.F.S.R. a Tratatului unional. Cu acest prilej, relatează Moldova Pres, ei au hotărît să ceară scoaterea cuvîntului „sovietică" din denumirea U.R.S.S., arătînd în sprijinul cererii lor că în timpul „dictaturii de la Kremlin" noțiunea de soviete a fost compromisă. Blocul radical al partidelor și mișcărilor condus de Brumel și Bugaev se pronunță pentru menținerea uniunii, dar sub forma unei confederații flexibile. Acest bloc se declară pentru existența alături de puterea prezidențială a unei conduceri monarhice cu puteri limitate.

DIN LUMEA SPORTULUI

● Reamintim că mîine sîmbătă, la orele 17, va începe pe stadionul Steaua marele spectacol artistico-sportiv organizat în folosul copiilor handicapați din țara noastră. După cum se știe, el se va compune dintr-un meci de fotbal între două selecționate, ale interpreților de muzică ușoară din România și Italia — în care vor figura nume din cele mai cunoscute ale genului și pe plan internațional —, după care își vor relua meseria în care se pricep totuși mai bine și vor cînta melodiile cele mai îndrăgite din repertoriul lor.

● A 74-a ediție a Turului ciclist al Italiei a revenit italianului Franco Chioccioli. După ce a îmbrăcat în etapa a treia tricoul roz, deși nimeni nu-i dădea șanse să-l păstreze, el a contrazis toate pronosticurile dominîndu-și rivalii atît în munte cît și contra-cronometru și păstrînd tricoul cîștigător pînă la sosire. La 30 de ani și după 10 participări anonime la „Il Giro", iată o afirmare strălucită.

● Comitetul Internațional Olimpic, a decis recent că Africa de Sud va putea participa la toate manifestările cu caracter olimpic și deci și la Olimpiade. O revenire care trebuie salutată, în marea familie olimpică.

● Campionatul de fotbal al Olandei, unul din ultimele care își încheie periplul, a fost cîștigat de P.S.V. Eindhoven echipa lui Gică Popescu. Ea a cîștigat titlul la egalitate de puncte cu Ajax din Amsterdam avînd un golaveraj superior. Deci o astfel de atribuire de titlu se poartă și în alte țări.

● Anunțata partidă, ce trebuia să aibă loc pe Dinamo între albanezi și echipa albaneză 17 Nentori din Tirana a fost anulată din cauza nesosirii jucătorilor albanezi.

● Cupa Steaua la tir, a înregistrat mai multe victorii românești într-o competiție de calitate internațională. Au dobîndit succese : Sorin Babii, Constantin Stan, Stan Marin și Daniela Dumitrescu.

● Faimoasa echipă de baschet Harlem Globe Trotters se va opri în turneul ei în jurul lumii și la București, pe stadionul Rapid, în ziua de 27 iunie.

● Cupa României la Oină, sportul nostru național, se va desfășura în zilele de 26—28 iunie pe Stadionul Tineretului.

● La Regata Grünau două izbînzi românești, ambele la fete, în proba de patru fără cîrmaci și la opt plus unu.

(I. F.)

DOUĂ ȚĂRI SURORI, DOI PREȘEDINȚI FRAȚI

O delegație a Republicii Moldova, condusă de **președintele Mircea Snegur**, aflată în drum spre Elveția, a făcut o scurtă escală la București. Cu acest prilej, între președintele Snegur și președintele Iliescu a avut loc o scurtă convorbire. Din delegație mai fac parte primul ministru al republicii, prim-vicepreședintele parlamentului și ministrul de externe.

Președintele Snegur a făcut o scurtă declarație presei, arătînd că la forumul de la Crans Montana se va discuta în acest an tema **„Uniunea Sovietică — realități și perspective"**. Delegația moldoveană va încerca să prezinte realitățile republicii **„...Realitățile constau astăzi în aceea că nu sîntem părtași la forumul 9+1, nu participăm la elaborarea sau întocmirea deplină a tratatului asupra Uniunii, dat fiind faptul că nu ne aranjează formula așazisei federații impuse. (...) Formula noastră este o confederație de state suverane în care ar putea să participe nu numai republicile unionale din cadrul actualei Uniuni Sovietice, DAR ȘI ALTE ȚĂRI DORITOARE.** Președintele Snegur a mai subliniat dorința moldovenilor **„...de a intra și în alte comunități, nu numai spre Răsărit, dar și spre Asfințit (...). Să ieșim din anonimatul în care ne aflăm, dat fiind faptul că astăzi Republica Moldova e puțin știută în lume".**

În ceea ce privește discuțiile cu președintele Românie, acestea **„au fost informații reciproce, pe probleme care ne frămîntă, mai ales probleme legate de integrarea, integrarea și încă o dată integrarea în toate domeniile a Republicii Moldova cu România. Rămîn în vigoare toate declarațiile făcute pînă acuma, crearea a 100 de întreprinderi mixte în toate ramurile economiei, simplificarea trecerii hotarelor (...), nu mai vorbesc de integrarea spirituală, de așa-numita confederație culturală".**

La întrebarea corespondentului agenției TASS, privitoare la Tratatul semnat recent între U.R.S.S. și România, care pune Moldova într-o situație dificilă, dl. Snegur a precizat din nou : **„Concepția noastră, elaborată în urma întîlnirilor, este concepția a două țări suverane și independente, deci este vorba de etapa actuală, ca Moldova să-și obțină independența în primul rînd și paralel să intensifice integrarea cu România".**

În continuare, președintele Snegur a salutat alegerea lui Boris Eltîn în funcția de președinte al Rusiei.

În privința apariției trupelor OMON pe teritoriul Moldovei, dl. Snegur a explicat că, în urma telegramei trimise lui Mihail Gorbaciov, trupele au fost retrase imediat. Aterizarea lor la Tiraspol a fost explicată oficial de primul adjunct al d-lui Pugo ca fiind datorată condițiilor meteorologice de la Odessa, ceea ce nu se verifică în realitate. De unde se vede că în țările cu același regim politic ceața e cel mai bun camuflaj.

La întrebarea colegului de la „Expres" despre rolul istoric al mareșalului Antonescu, problemă în care nu de mult președintele Iliescu a avut o opinie extrem de fermă și de negativă, dl. Snegur a preferat să se abțină, neavînd încă nici o părere, dat fiind că, probabil, n-a ajuns încă la această lecție de istorie: **„...ar trebui numai verificate unele momente, mai studiate. Istoricii noștri de-abia acum încep să studieze acest om din istoria României și cred că eu voi fi gata să răspund ceva mai tîrziu, poate la următoarea întîlnire. Să nu vă supărați".**

De aici se naște întrebarea : e mai bine să ai o coloană vertebrală, fie ea chiar și strîmbă, sau să nu o ai deloc ? În rest, vorba d-lui președinte Snegur : **„Să ne ținem de neamuri".**

GILDA LAZAR

PRESIUNI ASUPRA PROFESORILOR GREVIȘTI

După cum se știe, la 13 iunie s-a declanșat greva **Federației sindicatelor din învățămîntul preuniversitar**, acțiune pregătită din timp, la care au aderat atît profesori sindicalizați, cît și simpatizanți. **La școala nr. 26** din sectorul 2, al cărei sindicat (SIPR) este format din 30 de membri, decizia de principiu în privința declanșării grevei la momentul oportun a fost luată încă din aprilie, procesul verbal fiind atunci semnat de peste 90% dintre membrii sindicatului, inclusiv de către cei doi directori. Pe 12 iunie, în cadrul ședinței de sindicat, s-a comunicat hotărîrea FSIPR, profesorii stabilind că vor intra în grevă de a doua zi. Conform legislației, în condică s-a consemnat **desfășurarea** unei treimi din activitatea didactică, pentru restul notîndu-se „grevă". Conducerea școlii nu s-a opus inițial hotărîrii colectivului profesoral. Pe 14 iunie însă, dl. director Melnic s-a manifestat extrem de violent, arătîndu-se în dezacord cu greva, declarînd că dînsul este suveran, și consideră că această acțiune este îndreptată împotriva sa. A început să facă presiuni asupra membrilor de sindicat. Mulți dintre ei au cedat. Nu s-a ținut însă nici o ședință prin care să se stabilească, așa cum este legal (vom reveni mereu asupra legalității, un domeniu, se pare, necunoscut) întreruperea grevei prin votul a jumătate plus unu dintre participanți.

Pe 18 iunie, directorul a întocmit o listă incompletă cu 9 persoane care au continuat, așa cum s-a stabilit în adunarea de sindicat de pe 12, acțiunea grevistă. Prin această hîrtie parafată și nesemnată se bloca avansul acelor cadre didactice, ca pedeapsă pentru că n-au încheiat situația elevilor, operațiune pe care dl. director crede că e în drept să o realizeze singur. Legal, odată conflictul de muncă declanșat, patronul — cu atît mai puțin directorul, care nu are această calitate, fiind doar un administrator — nu are dreptul să exercite nici un fel de presiuni asupra grevi-știlor. Orice hotărîre trebuie să se ia nu de o singură persoană, ci de către consiliul de administrație, care n-a fost convocat.

D-na inspectoare **Eugenia Șincan** de la M.I.St. a cerut inspectoratului sectorului 2 lista cu cele 9 cadre didactice aflate în grevă, pentru a le sancționa. Sancțiunea constă în **desfacerea contractelor de muncă**, măsură stabilită de ministru, ceea ce, la televizor, exprimat eufemistic de Mircea Hamza, a sunat cam așa : **„ministerul își rezervă dreptul de a lua măsuri"**. Conducerea FSIPR a încercat să la legătura cu dl. ministru de stat Mircea Dan Popescu, căruia îi este subordonat sectorul învățămînt. Dl. Dan Matei, directorul de cabinet, a refuzat dialogul, propunînd să se ia legătura cu ministerul în cadrul comisiei mixte guvern-sindicate. Însă, conform legislației (iarăși), orice negociere trebuie să se poarte cu patronul, în acest caz guvernul, și nu cu o comisie fantomă.

GILDA LAZĂR

P.S. Fenomenul nu este singular, ci concertat. Întorcîndu-se de la ședința pe sector, directorul **Liceului Brîncoveanu** a anunțat că numai două unități școlare din această zonă au intrat în grevă și de aici s-a tras concluzia că acțiunea e îndreptată împotriva sa personal. „Cine vrea să fie plătit, să scrie pe hîrtie că și-a ținut lecțiile", a mai spus directorul. Aceleași abuzuri se înregistrează și la liceele Tonitza și Neculce. Practic profesorii sînt ținuți sub presiune, șantajați cu salariile și spectrul calificativelor de sfîrșit de an, o altă modalitate de constrîngere de tip ceaușist, iar miniștrii la în continuare hotărîri cu acoperire certă în legea junglei.

Comunicat-protest

Către președintele Iliescu, Camera Deputaților, Senatul României

Comitetul Asociației Pro-Basarabia și Bucovina — filiala Iași își exprimă îngrijorarea în legătură cu poziția puterii actuale din România față de frații noștri de peste Prut și de teritoriile ocupate în mod samavolnic de imperiul sovieto-comunist, poziție exprimată de exponenții ei cu ocazia sărbătoririi — simbol — „Podul de flori" din 16 iunie 1991.

Consideră puterea actuală că își îndeplinește datoria patriotică față de poporul român — în totalitatea sa — permanentizînd „numai" „Podul de flori" cu o periodicitate anuală ?

Consideră puterea actuală că problema românilor din Basarabia, nordul Bucovinei, ținutul Herței și din teritoriile ocupate samavolnic de imperiul colonial sovietic se rezolvă prin întîlniri periodice între românii-frați de pe cele două maluri ale Prutului sau chiar și printr-o eventuală desființare a vizelor de trecere între cele două părți de țară ?

Se împacă actuala putere cu ideea de „a ne ține numai de neamuri" ?

Nu consideră actuala putere că, prin aceste minime și simple „favoruri" dă legitimitate, pentru prima dată în istorie, odiosului pact Ribbentrop-Molotov din 23 august 1939 ?

Protestăm, în modul cel mai categoric, față de modul cum puterea actuală a înțeles și înțelege, în continuare, să trateze o problemă națională de importanță majoră pentru România și poporul român !

Cerem să se treacă de îndată la denunțarea pactului Ribbentrop-Molotov (denunțat de însuși Congresul deputaților ai poporului din URSS încă din anul 1989), să se facă demersuri, pe plan internațional, pentru anularea lui „de jure" și „de facto"!

Actuala putere din România trebuie să înțeleagă, măcar și în ultimul ceas că cedarea unor teritorii din trupul sfînt al țării nu intră în sfera sa de competență, aceasta putînd fi hotărîtă numai de întregul popor în urma unui referendum.

Dați dovadă de rațiune, stimați conducători ai României, pentru că judecata istoriei va fi aspră !

Comitetul Asociației Pro-Basarabia și Bucovina
— Filiala Iași —

IUGOSLAVIA în prag de secesiune

Zilele federației iugoslave — cel puțin în actuala formă — par a fi numărate. Marți a început sesiunea Parlamentului Croației pe a cărui agendă de lucru se află pregătirea cadrului legal pentru proclamarea independenței pînă la data de 26 iunie. Au fost deja pregătite nu mai puțin de 65 de legi care vor asigura pîrghiile unei Croații independente : Bancă Națională, monedă proprie, armată și poliție croate etc. La rîndul ei, Slovenia se pregătește și ea să iasă din Federația iugoslavă. Cu toate acestea, cele două republici au declarat că rămîn dispuse să negocieze transformarea actualei federații centralizate într-o confederație de state suverane cu structura asemănătoare Comunității Economice Europene.

Serbia însă rămîne pe poziții. Pentru ea, formarea unei confederații înseamnă pierderea rolului dominant pe care îl are în actuala formă a federației și ea nu vrea să accepte o situație nouă. Cu două săptămîni în urmă, premierul Milosevici critica vehement Statele Unite pentru sprijinul politic acordat Croației și pentru criticile aduse guvernului de la Belgrad pentru gravele încălcări ale drepturilor omului din regiunea Kosovo unde 90% din populație este albaneză.

Rigiditatea sîrbă creează probleme și procesului de democratizare a Croației. Inițial democratic și necomunist, regimul lui Franjo Tudjman începe să devină din zi în zi mai autoritar. În mass-media din republică se aud tot mai multe plîngeri împotriva imixtiunii guvernului care a cerut tuturor mijloacelor de informare în masă să prezinte numai punctul de vedere oficial, încălcare flagrantă a libertății presei. De asemenea, populația sîrbă care trăiește în republică este neliniștită, cu toate asigurările date de Tudjman. Ea se teme că în cadrul unei Croații independente va deveni o minoritate de mîna doua sau, mai rău, va redeveni victima unui genocid asemănător celui din perioada celui de-al doilea război mondial. Regiunea Kraina s-a declarat deja independentă de Croația și a cerut alipirea la Serbia. Aceasta nu a recunoscut hotărîrea sîrbilor din Kraina dar ultimele declarații ale lui Slobodan Miloșevici dovedesc că Serbia se gîndește din ce în ce mai serios la revizuirea frontierelor dintre statele iugoslave, trasate, după opinia sa, în mod artificial. Vrea ea oare să creeze o „Mare Serbie" prin înglobarea definitivă a Voivodinei, a regiunii Kosovo și a unor zone din celelalte republici în care populația majoritară este sîrbă ?

La toate aceste evoluții politice guvernul federal nu are capacitatea să reacționeze. El nu poate institui o blocadă economică împotriva Croației și Sloveniei deoarece o parte din veniturile lui provin din aceste republici. Numai armata, a cărei conducere este sîrbă și declarat comunistă, se poate opune procesului, dar acest lucru înseamnă **război civil.** Acesta este motivul pentru care întreaga comunitate internațională se opune dezintegrării Iugoslaviei. Atît Uniunea Sovietică cît și C.E.E. au declarat că ele se pronunță pentru păstrarea unității statale a Iugoslaviei. Statele Unite au anulat toate ajutoarele destinate federației. Nimeni nu dorește transformarea Iugoslaviei într-un mozaic de state aflate veșnic în dispută, cu atît mai mult cu cît continentul european evoluează în sens invers. În aceste condiții, un compromis în ceasul al 12-lea pare mai mult decît probabil.

LUCIA ȘTEFAN

CALEIDOSCOP EXTERN

● *Marea Britanie și Albania au inceput, la Geneva, un dialog asupra termenilor în baza cărora aurul albanez aflat în Marea Britanie, în valoare de 18 milioane de dolari, va fi înapoiat Tiranei. Aurul a fost prădat de trupele de ocupație nazistă din Albania, iar apoi confiscat de forțele aliate în cel de-al doilea război mondial. Acum el se află depozitat la Banca Angliei, sub controlul unei comisii tripartite ce include de asemenea, Statele Unite și Franța.*

● *Consiliul federal — guvernul elvețian — s-a pronunțat pentru reducerea de la 20 la 18 ani a vîrstei la care cetățenii țării pot fi considerați majori.*

● *Pentru prima dată de aproape 500 de ani, fanfara Gărzii pontificale va părăsi Vaticanul, pentru a participa la o gigantică „adunare" a tuturor fanfarelor din Elveția, programată să se desfășoare la Lugano. 22.720 de cîntăreți la instrumentele obișnuite de fanfară, făcînd parte din 412 orchestre din domeniu vor participa cu acest prilej la Sărbătoarea federală a muzicii, care acum are o strălucire excepțională, pentru a marca cea de-a 700-a aniversare a creării Confederației elvețiene. În afara fanfarei Gărzii pontificale, creată în urmă cu 495 de ani, mai iau parte la acest unic spectacol fanfara carabinierilor din Roma, cea a Orchestrei militare regale din Olanda, precum și cea a carabinierilor Principatului Monaco. Pentru a asigura hrana necesară acestei mulțimi imense, organizatorii au comandat, între altele, un kilometru de „salamettis" (salamuri mici) și 10 tone de friptură de porc.*

● *Tigrii bengalezi, o specie protejată, nu par a fi prea îngăduitori cu locuitorii din delta fluviului Gange, în Bangladesh, numai în ultimele trei luni au devorat circa 40 de persoane. În ultimii ani în pădurile din jungla Sundarbans din delta Gangelui 250 de oameni au avut un sfîrșit similar. De frica atacurilor sute de localnici și-au părăsit satele, instalîndu-se în alte regiuni mai puțin periculoase.*

● *Actrița britanică Vanessa Redgrave va realiza un film documentar, în beneficiul UNICEF, despre „suferințele femeilor și copiilor în Irak", cauzate de situația de după război. Actrița, care este însoțită de o echipă de televiziune, a declarat jurnaliștilor că pentru a realiza acest documentar de 30 de minute se va deplasa în mai multe orașe irakiene, între acestea Basra și Amara, în sudul șiit al țării.*

● *Un avion comercial de tipul „Boeing 747", al companiei „Cathay Pacific", care zbura pe linia Hong-Kong — Bahrein — Londra, a efectuat o aterizare forțată pe aeroportul internațional din Istanbul, după ce a fost lovit de un fulger care i-a avariat aripa dreaptă.*

● *Costul refacerii porturilor kuweitiene, a căror infrastructura a fost distrusă sau avariată în timpul ocupării irakiene, este estimat la circa un miliard de dolari. Portul Al-Shiuaiba, situat la 25 km. sud de capitala kuweitiană funcționează de acum în proporție de 80% din capacitatea sa.*

● *Britanicii sînt un popor de oameni leneși, care mănîncă, beau și fumează prea mult, și mor mai repede decît mulți alți locuitori ai lumii industrializate, este opinia guvernului condus de John Major care și-a propus să îi aducă pe cei 55 milioane de concetățeni ai săi la un mod de trai mai sănătos. Același raport arată că Marea Britanie avea în 1987 cea mai mare incidență a deceselor provocate de accidente cardiace la vîrstele medii, în rîndul celor șapte state industrializate. Rata mortalității de 400 la 100.000 de locuitori era de patru ori mai mare decît în Franța.*

● *Șapte persoane au decedat după consumarea de antigel în loc de băutură alcoolică, în mica localitate Warka, situată la 50 de kilometri de capitala Poloniei. Accidente de acest gen sînt destul de frecvente în Polonia, în special în rîndul păturilor defavorizate ale populației.*

● *Francezii beau cu 17 la sută mai puțin vin în prezent decît o făceau în urmă cu 10 ani, dar se află în continuare pe primul loc în lume în această privință, se arată în datele statistice ale Biroului național al vinurilor. Se precizează că media anuală pe locuitor în Franța a consumului de vin este de 74 litri, depășindu-se Italia, unde media anuală este de 72 litri, și Luxemburgul, cu 61 de litri.*

● *Cele 25 de garnituri ale trenului de mare viteză german „ICE", care au fost puse duminică în serviciul comercial, urmează să fie revizuite de urgență pentru a verifica sistemul de închidere a ușilor, a anunțat Direcția căilor ferate germane. Ușa unei garnituri „ICE" s-a deschis în timp ce trenul rula cu 250 km pe oră (viteză maximă) și a fost smulsă de vînt. Nici un pasager nu a fost rănit. De asemenea numeroase „probleme tehnice" au apărut la toalete, astfel încît mulți șefi de tren au hotărît să le închidă.*

Rubrică realizată de
EUGEN TODEA

PE GLOB

AL 35-LEA MEMBRU. La actuala reuniune la nivel de miniștri de externe ai Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa care se desfășoară la Berlin, Albania a fost primită ca membru al acestei organizații. Pînă acum ea a deținut numai statutul de observator. Albania a acceptat formarea unei comisii care să studieze la fața locului și să raporteze organelor C.S.C.E. gradul de respectare a drepturilor omului și evoluția democratică spre statul de drept. La această conferință participă, în calitate de invitați ai statelor nordice, cele trei state baltice : Lituania, Letonia și Estonia. Reprezentanții lor nu au participat decît la ceremonia de deschidere, accesul în sălile de lucru fiindu-le interzis în timpul lucrărilor.

Reuniunea de la Berlin se va axa pe trei probleme majore : securitatea în Europa, ajutorarea economică a țărilor est-europene și respectarea drepturilor omului pe continent.

BORIS ELȚÎN ÎN S.U.A. Boris Eltîn, președintele ales al Federației Ruse efectuează o vizită particulară în Statele Unite. El a declarat că nu a plecat în America cu „mîna întinsă" ci să „strîngă mîini" adică să convingă oamenii de afaceri americani să investească și să facă afaceri în Rusia. El a mai declarat că personal nu-l agreează pe președintele Gorbaciov, dar atît timp cît acesta va sprijini reformele, el va colabora fără probleme cu președintele sovietic.

AMBASADE. La sesiunea Parlamentului croat care s-a deschis în urmă cu cîteva zile la Zagreb, ministrul de externe al republicii a declarat că statul croat a deschis deja 14 reprezentanțe în străinătate care vor fi transformate în consulate și ambasade după proclamarea independenței Croației, în ziua de 26 iunie. Tot la această dată urmează ca și Slovenia să-și proclame independența.

VIZITĂ. Președintele Israelului, Chaim Herzog efectuează o vizită oficială în Bulgaria. Cu această ocazie el a mulțumit poporului bulgar din partea poporului israelian pentru că evreii din această țară nu au fost trimiși în lagăre de exterminare.

CERERE. Javier Perez de Cuellar, președintele Organizației Națiunilor Unite a făcut un apel Kuweitului, cerîndu-i să comute din motive umanitare pedeapsa cu moartea pronunțată împotriva a opt ziariști acuzați de a fi lucrat la o gazetă pro-irakiană în timpul regimului de ocupație. Pe data de 24 mai a început în capitala Kuweitului un lung proces în care circa 200 de persoane sînt acuzate de a fi colaborat cu cotropitorul irakian. Au fost deja pronunțate mai multe condamnări la moarte. Aceste procese bazate pe mărturisiri smulse prin tortură, ca și execuțiile sumare și deportările, neliniștesc puternic Statele Unite, care se găsesc confruntate cu situația de a fi apărat regimul dictatorial al unui clan de șeici care își consideră țara drept o proprietate personală. În Kuweit a fost declarată starea de urgență.

ULTIMII SOLDAȚI. Ultimii soldați sovietici au părăsit Slovacia în cadrul procesului de retragere a Armatei Roșii. În mod oficial, retragerea va fi încheiată în data de 26 iunie.

PENTRU REDUCEREA DATORIILOR. Președintele brazilian Fernando Collor de Mello a efectuat o vizită în Statele Unite la invitația președintelui american George Bush. Cu această ocazie au fost discutate dificultățile economice prin care trece Brazilia și posibilitatea ca acestei țări să-i fie reduse o parte din datoriile enorme pe care le are.

CONFLICTE TRIBALE. Liderul mișcării Incatha a negrilor Zulu din Republica Sud-Africană Mangosuthu Buthelezi a declarat în cursul unei vizite oficiale pe care o efectuează în Washington că violențele din cartierele negrilor vor continua dacă Statele Unite persistă în a finanța Congresul Național African, organizația negrilor Xhosa al cărei vicepreședinte este Nelson Mandela. În cursul acestor lupte numai în luna august și-au pierdut viața 1 800 de persoane. Magosuthu Buthelezi a afirmat că vizita sa în America are ca scop modificarea „imaginii distorsionate" din presa americană conform căreia Zulușii și nu Xhosa sînt vinovați de violențele din cartierele negrilor. (L. Ș.)

MANUSCRISELE NEPUBLICATE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă PO Box 12 201, telex 10376 prefir București, Calea Griviței nr. 64—66.

Tiparul : Imprimeria CORESI, București